

เอกสารประกอบการสอน
เรื่อง การเจริญเติบโตและพัฒนาการของมนุษย์

เล่มที่ 5 วิถีพลจากสื่อโฆษณา

บุญดำ ทินรา
ครู วิทยฐานะ:ชำนาญการ

โรงเรียนภูมิพลวิทยา
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 28
สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน
กระทรวงศึกษาธิการ

คำนำ

เอกสารประกอบการสอน เรื่อง การเจริญเติบโตและการพัฒนาการของมนุษย์ ชุดนี้ ได้จัดทำขึ้นเพื่อใช้เป็นส่วนหนึ่งในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา สาระการเรียนรู้พื้นฐาน รายวิชา สุขศึกษา ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ให้สามารถพัฒนาความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับเรื่อง การเจริญเติบโตและการพัฒนาการของมนุษย์ ทั้งนี้ได้ขยายผลในด้านเนื้อหาให้กว้างและชัดเจนมากยิ่งขึ้น ซึ่งผู้เรียนสามารถไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันและใช้ในอนาคตได้ เอกสารประกอบการสอน เรื่อง การเจริญเติบโตและการพัฒนาการของมนุษย์ ชุดนี้ มีทั้งหมด 5 เล่ม ในแต่ละเล่มมีความต่อเนื่องของความรู้ ดังนั้น ผู้เรียนจึงควรศึกษาตามขั้นตอนทีละชุด ไม่ควรข้าม เพราะอาจทำให้เกิดความไม่เข้าใจในเนื้อหา

เอกสารประกอบการสอน เรื่อง การเจริญเติบโตและการพัฒนาการของมนุษย์ เล่มที่ 5 อิทธิพลจากสื่อโฆษณา ผู้เรียนควรอ่านคำแนะนำการใช้ให้เข้าใจก่อนเป็นลำดับแรก และปฏิบัติตามด้วยความซื่อสัตย์ต่อตนเอง เพื่อผลที่ดีในการสร้างองค์ความรู้ที่ยั่งยืนแก่ตัวผู้เรียน

บุญคำ กิณรา

คำชี้แจงเอกสารประกอบการสอน
เรื่อง การเจริญเติบโตและการพัฒนาการของมนุษย์

เอกสารประกอบการสอน เรื่อง การเจริญเติบโตและการพัฒนาการของมนุษย์

ได้ดำเนินการจัดทำทั้งหมด 5 เล่ม ประกอบด้วย

เล่มที่ 1 พัฒนาการของวัยทารก วัยก่อนเรียน และวัยเรียน

เล่มที่ 2 พัฒนาการของวัยรุ่น วัยผู้ใหญ่ และวัยสูงอายุ

เล่มที่ 3 สัมคมกับวัยรุ่น

เล่มที่ 4 ทำความรู้จักกับสื่อโฆษณา

เล่มที่ 5 อิทธิพลจากสื่อโฆษณา

เอกสารประกอบการสอน เรื่อง การเจริญเติบโตและการพัฒนาการของมนุษย์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ สุขศึกษาและพลศึกษา สาระการเรียนรู้พื้นฐาน รายวิชา สุขศึกษา ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 5 เล่ม เป็นเอกสารประกอบการสอนที่มีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่นักเรียนได้รับประสบการณ์จากการเรียนรู้โดยตรง เป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาเอกสารการเจริญเติบโตและการพัฒนาการของมนุษย์ นักเรียนสามารถเรียนรู้ ด้วยความสนุกสนาน ได้รับความรู้ และความเพลิดเพลิน โดยยึดหลักผู้เรียนเป็นสำคัญ สอดคล้องกับ หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 นักเรียนสามารถนำความรู้และทักษะในการอ่าน ที่ได้จากการทำกิจกรรมการเรียนรู้ ไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน และการศึกษาหาความรู้ต่อไปในอนาคต

คำชี้แจงสำหรับครู

เอกสารประกอบการสอน เรื่อง การเจริญเติบโตและพัฒนาการของมนุษย์ เล่มที่ 5
อิทธิพลจากสื่อโฆษณา เล่มนี้ ใช้ประกอบการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
โรงเรียนภูมิขรอลวิทยา โดยมีขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ดังนี้

1. ครูแจกเอกสารประกอบการสอน เรื่อง การเจริญเติบโตและพัฒนาการของมนุษย์ เล่มที่ 5
อิทธิพลจากสื่อโฆษณา ให้กับนักเรียน
2. ครูชี้แจงการใช้เอกสารประกอบการสอน ให้นักเรียนทราบก่อนลงมือปฏิบัติ
3. ครูให้นักเรียนทำแบบทดสอบก่อนเรียน เพื่อดูว่านักเรียนมีพื้นฐานความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับเรื่อง
ที่เรียนมากน้อยเพียงใด
4. ครูให้นักเรียนศึกษา เอกสารประกอบการสอน เรื่อง การเจริญเติบโตและพัฒนาการของมนุษย์
เล่มที่ 5 อิทธิพลจากสื่อโฆษณา พร้อมทำกิจกรรมการเรียนรู้ที่ 1 และ 2 เพื่อให้นักเรียนได้ทบทวนและเกิด
ความรู้ความเข้าใจอย่างถูกต้อง
5. ครูให้นักเรียนทำแบบทดสอบหลังเรียน เพื่อดูว่านักเรียนมีความรู้ความเข้าใจหลังเรียนมากน้อย
เพียงใด
6. ครูสังเกตพฤติกรรมคุณลักษณะที่พึงประสงค์ และบันทึกผล
7. ครูตรวจคะแนนและบันทึกผลลงในแบบเก็บคะแนนการทำเอกสารประกอบการสอน
เรื่อง การเจริญเติบโตและพัฒนาการของมนุษย์ เล่มที่ 5 อิทธิพลจากสื่อโฆษณา
8. ครูแจ้งคะแนนให้นักเรียนทราบและชมเชยนักเรียนพร้อมให้คำแนะนำเพิ่มเติม

คำชี้แจงสำหรับนักเรียน

เอกสารประกอบการสอน เรื่อง การเจริญเติบโตและพัฒนาการของมนุษย์ เล่มที่ 5
อิทธิพลจากสื่อโฆษณา เล่มนี้ ใช้ประกอบการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
โรงเรียนภูมิขรอลวิทยา โดยมีขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ดังนี้

1. นักเรียนรับเอกสารประกอบการสอน เรื่อง การเจริญเติบโตและพัฒนาการของมนุษย์ เล่มที่ 5
อิทธิพลจากสื่อโฆษณา
2. นักเรียนรับฟังคำชี้แจงการใช้เอกสารประกอบการสอน ก่อนลงมือปฏิบัติ
3. นักเรียนทำแบบทดสอบก่อนเรียน เพื่อประเมินว่านักเรียนมีพื้นฐานความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับ
เรื่องที่เรียนมากน้อยเพียงใด
4. นักเรียนศึกษา เอกสารประกอบการสอน เรื่อง การเจริญเติบโตและพัฒนาการของมนุษย์
เล่มที่ 5 อิทธิพลจากสื่อโฆษณา อย่างละเอียด พร้อมทั้งทำกิจกรรมการเรียนรู้ที่ 1 และ 2 ตามขั้นตอน
5. นักเรียนส่งผลงานการทำกิจกรรมการเรียนรู้ที่ 1 และ 2 ให้ครูตรวจและบันทึกผล
6. นักเรียนทำแบบทดสอบหลังเรียนอย่างตั้งใจและซื่อสัตย์ เพื่อประเมินว่านักเรียนมีความรู้ความ
เข้าใจหลังเรียนมากน้อยเพียงใด
7. เมื่อทำแบบทดสอบหลังเรียนเสร็จให้เก็บอุปกรณ์เข้าที่ให้เรียบร้อย
8. นักเรียนรับฟังการบอกคะแนน คำชมเชย และคำแนะนำเพิ่มเติมจากครู

บทบาทนักเรียน

ครูต้องชี้แจงให้นักเรียนทราบถึงบทบาทของนักเรียน ดังต่อไปนี้

1. นักเรียนต้องอ่านคำชี้แจงและปฏิบัติตามขั้นตอนอย่างระมัดระวัง รอบคอบ
2. นักเรียนต้องพยายามทำกิจกรรมต่าง ๆ จนสุดความสามารถ
3. นักเรียนต้องตั้งใจปฏิบัติงานอย่างจริงจัง เนื่องจากมีเวลาจำกัด ไม่ชวนเพื่อนคุยหรือหยอกล้อกัน
4. หลังจากปฏิบัติกิจกรรมแล้ว นักเรียนจะต้องจัดเก็บอุปกรณ์ทุกชิ้นเข้าที่ให้เรียบร้อย

ตัวชี้วัดชั้นปี

1. วิเคราะห์สื่อโฆษณาที่มีอิทธิพลต่อการเจริญเติบโตและพัฒนาการของวัยรุ่น พ 1.1 ม.3/3

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. เป้าหมายการเรียนรู้ (จุดประสงค์)

1.1 ด้านความรู้ ความเข้าใจ (K)

- 1) รู้และเข้าใจการวิเคราะห์สื่อ โฆษณาที่มีอิทธิพลต่อการเจริญเติบโตของมนุษย์
- 2) รู้และเข้าใจการวิเคราะห์สื่อ โฆษณาที่มีอิทธิพลต่อพัฒนาการของวัยรุ่น

1.2 ด้านทักษะ กระบวนการ (P)

- 1) วิเคราะห์สื่อ โฆษณาที่มีอิทธิพลต่อการเจริญเติบโตของมนุษย์ได้
- 2) วิเคราะห์สื่อ โฆษณาที่มีอิทธิพลต่อพัฒนาการของวัยรุ่น

1.3 ด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์ (A)

- 1) มีวินัย
- 2) ใฝ่เรียนรู้
- 3) มุ่งมั่นในการทำงาน

สาระสำคัญ

การบริโภคสื่อที่เหมาะสมกับวัย จะสนับสนุนการเจริญเติบโตและพัฒนาการที่ดีของวัยรุ่น เพราะสื่อโฆษณามีอิทธิพลต่อการเปลี่ยนแปลงค่านิยม ความเชื่อ และทัศนคติของบุคคล ซึ่งมีผลต่อพฤติกรรมที่มีส่วนสำคัญต่อการเจริญเติบโตและพัฒนาการ

แบบทดสอบก่อนเรียน

เรื่อง การเจริญเติบโตและพัฒนาการของมนุษย์

เล่มที่ 5 อิทธิพลจากสื่อโฆษณา

คำชี้แจง ให้นักเรียนเลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงคำตอบเดียวและทำเครื่องหมาย × ลงในกระดาษคำตอบ

เวลา 10 นาที (15 คะแนน)

ข้อ 1 เด็กผู้ชายอายุกี่ปี จึงจะมีกระดูกข้อมือที่ใหญ่กว่าเด็กผู้หญิง

ก. 12 ปี

ข. 13 ปี

ค. 14 ปี

ง. 15 ปี

ข้อ 2 ข้อใดไม่ใช่ปัจจัยที่ส่งเสริมให้มีความรุนแรงเกิดขึ้น

ก. ฮอว์โมน

ข. ปัญหาทางด้านพันธุกรรมพื้นฐานทางด้านอารมณ์

ค. ความผิดปกติทางด้านร่างกาย

ง. ไม่มีข้อถูก

ข้อ 3 แพทย์กำหนดระยะเวลาการดูโทรทัศน์หรือวิดีโอเกมกี่ชั่วโมงต่อวัน

ก. 1-2 ชั่วโมง

ข. 3-4 ชั่วโมง

ค. 5-6 ชั่วโมง

ง. 7-8 ชั่วโมง

ข้อ 4 ข้อใดไม่ใช่หลักการพิจารณาสื่อโฆษณาเกี่ยวกับสุขภาพ

ก. ฝึกแยกแยะสื่อทางบวกและทางลบ ข. คำนึงถึงความเป็นจริง

ค. มีความเข้าใจในการรับสื่อ

ง. ไม่หลงเชื่อง่าย

ข้อ 5 ข้อใดกล่าวไม่ถูกต้อง

ก. หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรมีการกลั่นกรองและควบคุมโฆษณาที่ผ่านสื่อต่างๆ

ข. ผู้ผลิตสื่อโฆษณา ควรมีการผลิตสื่อที่สร้างสรรค์และโฆษณาเกินความเป็นจริง

ค. หน่วยงานภาครัฐ มีการคุ้มครองเด็กที่ได้รับผลกระทบจากสื่อโฆษณา

ง. พ่อแม่ ผู้ปกครอง ควรมีการอบรมสั่งสอน ดูแลบุตรหลาน โดยการชวนพูดคุย

ข้อ 6 สื่อมวลชนแบ่งออกเป็นกี่ประเภท

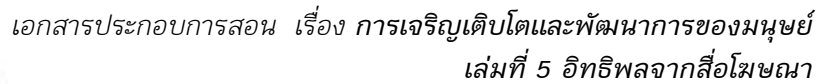
ก. 4 ประเภท

ข. 5 ประเภท

ค. 6 ประเภท

ง. 7 ประเภท

ค. 15 – 18 ปี

ง. 19 – 22 ปี

ค. 4 ชม. ง. 5 ชม.

- ก. เด็กอายุน้อยกว่า 2 ปี ไม่ควรดูโทรทัศน์
- ข. ไม่ให้มีโทรทัศน์ในห้องนอนเด็ก
- ค. ไม่ดูโทรทัศน์ขณะทานอาหารหรือก่อนทำการบ้านเสร็จ
- ง. เด็กเตรียมอนุบาล (Preschool) ไม่ควรดูโทรทัศน์มากกว่าวันละ 2-4 ชม.

- ก. หน้าที่ในการรับข่าวสารจากสาธารณชน
- ข. หน้าที่ในการรับข้อเสนอแนะแนวทางจากสังคมในรูปของบทความ
- ค. หน้าที่ในการเสนอแนะแนวทางแก่สังคมในรูปของความคิดเห็น
- ง. หน้าที่ในการเสาะหาความบันเทิงและบริการต่าง ๆ

ก. จำนวนและลักษณะของการที่ประชาชนได้รับข่าวสารหรืออ่านโดยตรง
ข. ขึ้นอยู่กับเรื่องราวว่าผู้อ่านได้ทราบดีอยู่แล้วหรือไม่
ค. เรื่องราวที่เสนอนั้นสอดคล้องกับความคิดเห็นเดิมของประชาชน
ง. เสนอในทางตรงข้ามเพื่อสร้างความสนใจ

ความบันเทิง ซึ่งอาจก่อให้เกิดอิทธิพลต่อสังคมต่อไปนี้ ยกเว้นข้อใด

ก. สะท้อนให้เห็นสภาพสังคมในอดีต

ข. ส่งเสริมค่านิยม และสร้างนิสัยใฝ่รู้ให้กับผู้ที่สนใจ

ค. ช่วยผ่อนคลายความตึงเครียด

ง. สร้างค่านิยมต่อคนในสังคม และเปลี่ยนแปลงทัศนคติของผู้บริโภค

ข้อ 13 ข้อใดคือความหมายของคำว่า ไม่มีอิทธิพล

- ก. เมื่อสื่อสิ่งพิมพ์ได้ทำลงไปแล้วเกิดการเปลี่ยนแปลงทัศนคติ
- ข. สื่อสิ่งพิมพ์ได้ทำลงไปเพื่อให้ผู้อ่านเกิดการเปลี่ยนแปลงทัศนคติ
- ค. การกระทำของสื่อสิ่งพิมพ์เพื่อให้ผู้อ่านเกิดการเปลี่ยนแปลงทัศนคติ
- ง. เมื่อสื่อสิ่งพิมพ์ได้เสนอข่าวแล้วทำให้ผู้อ่านเกิดการเปลี่ยนแปลง

ข้อ 14 ข้อใดไม่ใช่ผลกระทบที่เกิดจากเด็กที่ติดอินเทอร์เน็ต

- ก. นอนดึก-ตื่นสาย
- ข. การหลั่ง Growth hormone ทำงานหนักเนื่องจากหลังเต็มที่
- ค. เจริญเติบโตช้า
- ง. เด็กมีน้ำหนักเกินเนื่องจากกินจุบจิบ

ข้อ 15 ข้อใดให้ความหมายของความรุนแรงได้ถูกต้อง

- ก. การทำร้ายกันซึ่งใช้อาวุธในการทำร้าย
- ข. การรุมทำร้ายซึ่งประกอบด้วยบุคคลตั้งแต่ 2 คนขึ้นไป
- ค. การกระทำที่มีหรือส่อว่ามีเจตนาที่จะกระทำให้บุคคลอื่นหรือกลุ่มบุคคลอื่น ได้รับความเจ็บ
- ง. การทำร้ายกันจนส่งผลให้เกิดถึงขั้นต้องเสียชีวิต

ข้อ 16 ปัจจุบันความรุนแรงที่เห็นจากโทรทัศน์และสื่อต่าง ๆ เพิ่มขึ้นร้อยละเท่าใดของรายการต่าง ๆ

- ก. ร้อยละ 50
- ข. ร้อยละ 60
- ค. ร้อยละ 70
- ง. ร้อยละ 80

ข้อ 17 เด็กช่วงอายุกี่ปี มักจะตื่นเต้นตกใจเวลาเห็นความรุนแรงผ่านจอโทรทัศน์

- ก. 4-5 ปี
- ข. 6-7 ปี
- ค. 8-12 ปี
- ง. 13-15 ปี

ข้อ 18 ข้อใดต่อไปนี้กล่าวไม่ถูกต้องเกี่ยวกับผลทางโภชนาการ

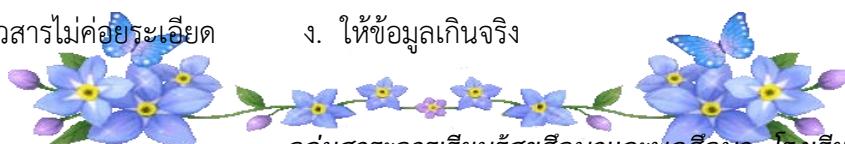
- ก. เด็กที่ดูโทรทัศน์มากมักจะอ้วน
- ข. เด็กใช้เวลาในการดูโทรทัศน์มากเป็นอันดับสองรองจากการนอน
- ค. ทำให้เด็กหญิงกังวลเกี่ยวกับน้ำหนัก
- ง. ไม่ส่งผลเสียต่อการเจริญเติบโตของเด็ก

ข้อ 19 ข้อใดไม่ใช่ผลกระทบของสื่อต่อการเจริญเติบโตและพัฒนาการในเด็ก

- ก. ผลต่อความทรงจำ
- ข. ผลต่อความคิดสร้างสรรค์และภาษา
- ค. ผลทางโภชนาการ
- ง. ผลต่ออารมณ์และพฤติกรรม

ข้อ 20 หนังสือพิมพ์ที่แฝงไว้ด้วยความพิเศษมีลักษณะตามข้อใด

- ก. มีราคาแพง
- ข. หาซื้อง่าย
- ค. ให้ข่าวสารไม่ค่อยละเอียด
- ง. ให้ข้อมูลเกินจริง

กระดาษคำตอบ
แบบทดสอบก่อนเรียน

ข้อ	ก	ข	ค	ง	ข้อ	ก	ข	ค	ง
1					11				
2					12				
3					13				
4					14				
5					15				
6					16				
7					17				
8					1				
9					19				
10					20				

อิทธิพลจากสื่อโฆษณา

วัยรุ่นเป็นวัยที่มีการเปลี่ยนแปลงและพัฒนาการในทุก ๆ ด้าน ทั้งทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม ความคิด เชาวน์ปัญญา ศีลธรรม และพัฒนาการทางเพศในการที่จะทำให้การเจริญเติบโตและพัฒนาการทางเพศในการที่จะทำให้การเจริญเติบโตช่วยเหลือนด้วยการให้ความรัก ความเข้าใจกับเด็กวัยรุ่น รู้จักปลูกฝังและถ่ายทอดค่านิยมที่เหมาะสมกับสังคมไทยให้กับวัยรุ่น โดยไม่บีบบังคับจนเกินไป ในขณะเดียวกัน วัยรุ่นเองก็ควรปรับปรุงและพัฒนาพฤติกรรมต่าง ๆ เข้าหาผู้ใหญ่ และสังคมมากขึ้นด้วยเช่นกัน

1. การเจริญเติบโตและพัฒนาการทางกาย

วัยรุ่นเป็นวัยที่มีการเจริญเติบโตและพัฒนาการทางกายที่สำคัญ ๆ คือในเรื่อง ของโครงกระดูกส่วน สูง น้ำหนัก ตลอดจนต่อมไร้ท่อต่างๆดังนี้

1) การเปลี่ยนแปลงทางกระดูก เมื่อเด็กอายุ 13-14 ปี กระดูกจะแข็งแรงขึ้นการเจริญเติบโตของกระดูกในแต่ละบุคคล จะแตกต่างกันออกไป เช่นเดียวกับการเจริญเติบโตด้านอื่น ๆ ของร่างกาย เด็กชายที่มีอายุ 14 ปีไปแล้ว จะมีกระดูกข้อมือที่ใหญ่กว่าเด็กหญิง แต่มีความหนาแน่นของมวลกระดูก น้อยกว่า และเมื่อถึงขั้นที่วุฒิภาวะทางเพศ ก็จะมีกระดูกข้อมือที่มีพัฒนาการเท่ากัน ทั้งในเรื่องของความหนาแน่นและความแข็งแรงของกระดูก อวัยวะต่างๆ เริ่มเคลื่อนไหว และใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2) ส่วนสูงและน้ำหนัก เด็กอายุ 14 ปี ส่วนใหญ่มีขนาดรูปร่างขยายขึ้นเห็นได้ชัดเป็นวัยที่มีความเจริญเติบโตทาง ส่วนสูงอย่างรวดเร็วที่สุด เด็กจะเริ่มเกิดความกังวลในเรื่องส่วนสูงของตนเองมากขึ้น ส่วนในเรื่องน้ำหนักนั้น ในวัยรุ่นตอนต้น เด็กหญิงจะเริ่มหนักกว่าเด็กชายเล็ก และพอถึงวัยรุ่นกลางเด็กชาย จะเริ่มมีน้ำหนักมากกว่าเด็กหญิง และจะรักษาระดับน้ำหนักที่มากกว่าเด็กหญิงนี้ไปเรื่อย ๆ จนถึงวัยผู้ใหญ่

3) ต่อมไร้ท่อมีหน้าที่ผลิตฮอร์โมนต่างๆที่จะช่วยในการพัฒนาร่างกายของเด็กวัยรุ่นให้เป็นไปตามปกติที่ควรจะเป็น

2. พัฒนาการทางด้านอารมณ์

การเปลี่ยนแปลงและการเจริญเติบโตทางด้านร่างกาย ทั้งภายนอก กระทั่งต่อแบบแผนทางอารมณ์ของวัยรุ่นอย่างมาก เด็กในวัยรุ่นอย่างมาก เด็กในวัยนี้จะมามีอารมณ์เปลี่ยนแปลงง่ายทั้งที่เป็นไปในด้านบวกและด้านลบ ในด้านบวก คือจะเป็นวัยที่มีจินตนาการ มีความคิดสร้างสรรค์ กล้าแสดงออก มีมนุษยสัมพันธ์กับบุคคลรอบข้าง ชอบสังคม ในขณะที่ด้านลบ จะพบว่าเป็นวัยที่มีความสับสน อ่อนไหว

และไม่มั่นคงในทางอารมณ์ โดยอารมณ์ที่เกิดขึ้นจะเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วและรุนแรง จนอาจกล่าวได้ว่า
อารมณ์ของวัยรุ่นเป็นไปแบบ พายุบูแคม

ปัจจุบันมีภัยที่เกิดขึ้นจากสื่อ

และเทคโนโลยีสมัยใหม่มากขึ้น วัยรุ่นหลายๆ คนเป็นเหยื่อ
ไม่ว่าจะเรื่องเกมออนไลน์, การแต่งกายตามแฟชั่นที่
ล่อแหลม, การติดต่อเพศตรงข้ามผ่านอินเทอร์เน็ต หรือสาว ๆ
หลายคนกลายเป็นสินค้าหน้าจอโดยไม่รู้ตัว ธุรกิจอื่นๆ

อาจจะซบเซาไปถึงขั้นล้มหมอนนอนเสื่อ แต่นับว่ากลับยิ่งเฟื่องฟูและมีกำลังซื้อมากเป็นอันดับต้นๆ
ความรุนแรงในเด็กวัยรุ่นในสังคมปัจจุบันมีจำนวนมากขึ้น และทวีความรุนแรงขึ้นเรื่อยๆ ดังเราจะเห็น
เป็นข่าวที่ปรากฏอยู่ตามหน้าหนังสือพิมพ์รายวันทั่วไป เช่น เด็กนักเรียนอาชีวะยกพวกตีกัน , เด็กวัยรุ่น ใช้ปืน
ยิงคู่กรณี และยิงตัวตาย กลุ่มเด็กวัยรุ่นรุมข่มขืนเด็กผู้หญิง ฯลฯ มีการใช้อาวุธที่รุนแรงและอันตราย เช่น มีด ปืน
วัตถุระเบิด ความรุนแรงในเด็กวัยรุ่นนำไปสู่สาเหตุการตายในเด็กวัยรุ่นมีจำนวนมากขึ้นนอกจากสาเหตุ
จากอุบัติเหตุจากยานยนต์ที่เคยเป็นสาเหตุการตายอันดับหนึ่ง เด็กวัยรุ่นเป็นช่วงระยะเวลาของการ
เปลี่ยนแปลงทางด้านร่างกาย จิตใจ ภาวะทางอารมณ์ การปรับตัวเข้าอยู่ในสังคมที่สำคัญ
โดยธรรมชาติของเด็กวัยรุ่น เป็นช่วงระยะเวลาแห่งการเรียนรู้หาประสบการณ์ อยากลองสิ่งแปลกใหม่
และทำในสิ่งที่ท้าทาย โดยมีความรู้สึกว่าตนเองแน่ เก่ง ไม่เหมือนใครและไม่มีใครเหมือนหลายสิ่งหลายอย่าง
ที่เกิดกับคนอื่นจะไม่เกิดกับตนเองและไม่คำนึงผลที่จะเกิด ตามมาในอนาคต ซึ่งเป็นสาเหตุนำไปสู่
การมีพฤติกรรมเสี่ยงหรือพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมต่าง ๆ ในวัยรุ่นมากมาย

เด็กวัยรุ่นเรียนรู้ชีวิตจากชีวิตจริงที่เขาดำเนินอยู่ ขณะเดียวกันเขาก็เรียนรู้หรือซึมซับความรุนแรง
จากชีวิตจริงที่เขาได้เห็นได้สัมผัสจากคนใกล้ชิด , ครอบครัว , ชุมชน , สังคม , โรงเรียน , สิ่งแวดล้อม
ตลอดจนจากสื่อต่างๆ ที่มีผลกระทบอย่างมากต่อเด็กเล็กๆ และเด็กวัยรุ่นในสังคมปัจจุบัน ความหมายของ
คำว่า Violence หรือ ความรุนแรง หมายถึง การกระทำที่มีหรือส่อว่ามีเจตนาที่จะกระทำให้บุคคลอื่นหรือ
กลุ่มบุคคลอื่น ได้รับความเจ็บ การบาดเจ็บนี้อาจเนื่องมาจากการทำร้ายร่างกายและจิตใจ ตั้งแต่เล็กน้อย
ไปจนถึงขั้นเสียชีวิตได้ บทบาทของเด็กวัยรุ่นนั้นในความรุนแรงนั้น อาจจะเป็นทั้งผู้กระทำและถูกกระทำ
ซึ่งขึ้นอยู่กับโอกาสปัจจัยสิ่งแวดล้อม ฯลฯ จากการศึกษาพบว่าเด็กวัยรุ่นจะตกเป็นผู้ถูกกระทำ (ถูกทำร้าย)
เป็น 2 เท่า ของผู้ใหญ่และในปัจจุบันพบว่าเด็กที่ถูกทำร้ายและทำร้ายผู้อื่นจะมีอายุ น้อยลงเรื่อยๆ และผู้ชาย

โดยทั่วไปแล้วจะเป็นทั้งผู้ทำร้ายและผู้ถูกทำร้ายสูงกว่าเด็ก ผู้หญิง ยกเว้นบางกรณีเรื่องทางเพศกลุ่มเด็กผู้หญิงจะเป็นผู้ถูกระทำสูงกว่าเพศชายและที่น่าสนใจก็คือ เด็กที่ถูกทำร้ายคนที่เป็นผู้กระทำมักจะเป็นคนใกล้ชิดและมักจะเป็นคนในครอบครัวและสาเหตุการตาย ความรุนแรงในเด็กวัยรุ่นมักจะเป็นสาเหตุจากการใช้อาวุธปืน เป็นสาเหตุอันดับหนึ่ง นักวิชาการบางกลุ่มเชื่อว่าสมมุติฐานของความรุนแรงเกิดมาจากประสบการณ์หรือการเรียนรู้ความรุนแรงที่เคยได้รับรู้ได้เห็นมาก่อน

วัยรุ่นในยุคนี้เลี้ยงไม่ได้ที่จะต้องเผชิญกับสิ่งยั่วเย้าทั้งหลายผ่านสื่อต่าง ๆ ทุกรูปแบบ และหลายๆครอบครัวพ่อแม่ทำงานหนัก เพื่อให้ฐานะมั่นคงมีเงินซื้อสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ ให้ลูกเพื่อให้ลูกมีความสุข ทำให้เวลาที่อยู่กับลูกน้อยลงหรือแทบจะไม่มี โดยลืมไปว่า การให้แต่วัตถุก็เปรียบเหมือนการปลูกต้นไม้ที่ให้แต่น้ำกับปุ๋ยเท่านั้น ถ้าไม่มีการพรวนดินแต่งกิ่งใบ ให้ได้รับแสงที่เหมาะสมกับชนิดของต้นไม้ นั้นๆ ต้นไม้ก็จะไม่เจริญงอกงามหรือบางต้นเติบโตได้แต่ใบหงิกงอ ถูกแมลง, เพลี้ยกิน กิ่งก้านไประรานต้นอื่น

ก็เหมือนกับเด็กที่ขาดความอบอุ่นและการอบรมบ่มนิสัยให้รู้จักผิด ซึ่งมักจะรับเอาค่านิยมผิดๆ เข้ามาและเกิดปัญหาพฤติกรรมต่างๆ ตามมา ปัญหาพฤติกรรมทางเพศในวัยรุ่น เป็นเรื่องที่รุนแรงขึ้นเรื่อยๆ และสื่อเองก็ได้นำเสนอตัวอย่างออกมามากมาย ทั้งที่เหมาะสมและไม่เหมาะสมปนกันไป ยิ่งกระแสสังคมปัจจุบันที่ถือว่าเรื่องเพศเป็นเรื่องเสรี หญิงชายไปไหนมาไหนตามลำพัง หรือถูกเนื้อต้องตัวกันเป็นเรื่องธรรมดา แต่วัยรุ่นเองลืมไปว่า ถ้าได้รับการกระตุ้นที่ยั่วเย้า ก็จะมีการสนองตอบต่ออารมณ์ทางเพศได้ง่าย ถ้าสองฝ่ายต่างมีวุฒิภาวะไม่พร้อมย่อมก่อให้เกิดปัญหาตามมา ได้แก่ การมีเพศสัมพันธ์การตั้งครรภ์ก่อนแต่งงาน การติดเชื้ทางเพศสัมพันธ์ การตั้งครรภ์ก่อนแต่งงาน ตามมาด้วยปัญหาการทำแท้ง และอาจมีอันตรายถึงชีวิต

ฉะนั้น ในการแก้ไขและป้องกันปัญหาความรุนแรงจะต้องไม่ให้มีตัวอย่างหรือเห็นความรุนแรงในสังคม ให้เด็กได้เห็นหรือเรียนรู้ปัญหาความรุนแรงในเด็กวัยรุ่นจะมี ปัจจัยต่างๆ เข้ามามีส่วนเกี่ยวข้องกับหลายปัจจัยร่วมกัน ส่งเสริมให้มีความรุนแรงเกิดขึ้น เช่น ปัญหาทางด้านพันธุกรรม , ฮอร์โมน , ความผิดปกติทางด้านร่างกาย , พื้นฐานทางด้านอารมณ์ , การเลี้ยงดู , สภาพทางด้านครอบครัว , วัฒนธรรม , ค่านิยม , ความเชื่อถือ , เชื้อชาติ ตลอดจนกฎเกณฑ์ทางด้านสังคมและกฎหมายต่างๆ แต่ปัจจัยที่สำคัญที่นำไปสู่ความรุนแรงที่เราพบเห็นเป็นประจำที่ปัจจุบันมี อิทธิพลอย่างมาก คือ สื่อต่างๆ เช่น โทรทัศน์ วิทยุ วิดีโอเกมส์ คอมพิวเตอร์ และสิ่งที่จะชักจูงนำไปสู่ความรุนแรงได้ง่ายมากขึ้น คือ พวกละแฉ่ง เบียร์ เครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ผสมต่างๆ ยา สารเสพติด ฯลฯ ซึ่งกลุ่มเด็กวัยรุ่นเป็นกลุ่มเสี่ยงและล่อแหลมต่อสิ่งดังกล่าว ถ้าหากไม่มีการ

ควบคุมกำกับดูแลที่ดีในปัจจุบันจึงเสี่ยงต่างๆ เหล่านี้จะมีผลเสียเกิดขึ้นตามมากับเด็กวัยรุ่นมากกว่าผลดีที่เด็กวัยรุ่นควรจะได้รับ

ในอดีตนั้นบุคลากรทางด้านการแพทย์มองปัญหาความรุนแรงใน เด็กวัยรุ่นเป็นเรื่องทางด้านกฎหมาย ตำรวจ ศาลพิจารณาคดี แต่ในปัจจุบันเป็นที่ยอมรับกันทั่วไปว่าแพทย์จะต้องเข้ามามีส่วนร่วมในการแก้ไข ป้องกันปัญหาดังกล่าว รวมทั้งองค์กรต่างๆ ในสังคมทั้งภาครัฐเอกชนจะต้องเข้ามามีส่วนร่วมอย่างมากจึงจะทำให้ผลที่เกิด ตามมาจากความรุนแรง เช่น การตาย การกระทำความรุนแรงเป็นนิสัยปกติ , การถูกล่วงโทษกักขัง ผู้กระทำความรุนแรงหรือความผิดมีจำนวนลดน้อยลงและสังคมมีความปลอดภัยมากยิ่งขึ้น

ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการใช้สื่อต่างๆ ที่ทางสมาคม
กุมารแพทย์ของสหรัฐอเมริกาเสนอเป็นแนวทางปฏิบัติ
เพื่อให้เกิด ประโยชน์ต่อเด็กและวัยรุ่นให้มากที่สุด พอสรุป
สาระสำคัญได้ดังนี้

1. แพทย์ควรได้เข้าไปมีบทบาทพิจารณาดูความ
เหมาะสมของสื่อต่างๆ ที่มีผลต่อความรุนแรง พฤติกรรม

ที่ไม่เหมาะสมและมีมาตรการควบคุมอย่างเหมาะสม

2. แพทย์ควรจะได้ให้คำแนะนำกับผู้ปกครองให้เข้าไปมีส่วนร่วมในการเลือกสื่อที่
เหมาะสม และใช้เวลาดูสื่อร่วมกับบุตรหลาน กำหนดระยะเวลาการดูโทรทัศน์ วิดีโอ 1-2 ชั่วโมง / วัน ใช้
เครื่องมือ V - chip ป้องกันโปรแกรมที่ไม่เหมาะสม หลีกเลี่ยงวิดีโอหรือเกมส์ที่รุนแรงและไม่ควรมีโทรทัศน์
หรือคอมพิวเตอร์อยู่ในห้องนอนของเด็ก ควรอยู่ในที่ที่พ่อแม่ผู้ปกครองสามารถสอดส่องดูแลได้ว่าบุตรหลาน
กำลังทำอะไรอยู่

3. รายการหนัง , วิดีโอ , เกมส์ต่างๆ ที่จะให้เด็กดูหรือเล่น ขณะที่เด็กรอแพทย์ตรวจควร
ได้มีการตรวจสอบดูความเหมาะสม ควรจะเป็นเรื่องที่ไม่มีความรุนแรงเท่านั้น มีเครื่อง V - chip ป้องกัน คัดกรอง

4. แพทย์ควรให้คำแนะนำแก่พ่อแม่ โรงเรียนและชุมชนให้เข้าใจและเห็นความสำคัญ
เกี่ยวกับการสื่อที่เหมาะสมในการ เรียนการสอนเด็ก การใช้สื่อที่เหมาะสมสามารถลดความรุนแรงในเด็กลงได้

5. แพทย์ควรเข้าไปมีบทบาทชี้แนะองค์กรระดับสูงที่ควบคุมนโยบายของประเทศเกี่ยว
กับการนำเสนอ เนื้อหาเกี่ยวกับความรุนแรงที่แฝงอยู่ ทางสื่อต่างๆ ที่จะมีผลเสียกระทบต่อพฤติกรรมของเด็ก

วัยรุ่น พร้อมหาแนวทางสังคม ศิลปวัฒนธรรม การให้บริการทางด้านการแพทย์ ที่จะช่วยลดผลกระทบของสื่อต่อความรุนแรง

6. แพทย์ควรให้คำแนะนำ ข้อเสนอแนะและสนับสนุนให้มีการผลิตสื่อที่สร้างสรรค์เกิดประโยชน์ต่อเด็กให้ มากขึ้น ให้ความรู้แก่ ผู้ผลิตสื่อต่างๆ รวมทั้งตัวแทนจำหน่ายจะต้องเข้าใจและตระหนักถึงบทบาทและความสำคัญของสื่อ ต่างๆ ที่มีผลกระทบต่อเด็ก

- หลีกเลี่ยงการนำเสนอการใช้อาวุธหรือพหุภาพ ในการแก้ไขปัญหาดังกล่าว ว่าเป็นเรื่องปกติ หลีกเลี่ยงการนำเสนอความรุนแรงในรูปแบบการแสดงเรื่องเพศหรือในเรื่องอื่นๆ ที่ออกมาในลักษณะสนุกสนาน เป็นเรื่องเล็กน้อยไม่สำคัญ

- ถ้า ต้องการนำเสนอเกี่ยวกับความรุนแรงจะต้องถือเป็นเรื่องสำคัญและบอกให้ทราบถึงผลกระทบที่จะได้รับตามมาทั้งผู้กระทำและผู้ถูกกระทำซึ่งจะต้องมีคำอธิบาย ที่เข้าใจได้ง่ายที่พ่อแม่สามารถอ่านก่อนที่จะตัดสินใจซื้อ

- วิดีโอเกมส์ต่างๆ ไม่ควรใช้คนหรือสิ่งมีชีวิตเป็นเป้าหมายและได้คะแนนเพิ่มขึ้นเมื่อมีการฆ่า สำเร็จ ต้องนำเอาอายุเด็กมาเป็นข้อพิจารณาความเหมาะสมในการเลือกเกมส์แต่ละชนิด สำหรับเด็ก รวมถึงการแจกจ่ายหรือนำเสนอแก่เด็กในช่วงอายุต่าง ๆ

7. แพทย์ควรมีบทบาทช่วยจัดจำแนกระดับของสื่อ , เกมส์ต่างๆ เพื่อให้พ่อแม่สามารถเลือกใช้ได้อย่างเหมาะสม

8. แพทย์ต้องเน้นย้ำกับผู้ปกครองว่าสื่อเกมส์ต่างๆ ถ้าผู้ปกครองไม่ซื้อต่อไปผู้ผลิตก็อาจจะเลิกไปเอง

สื่อต่างๆ ไม่ว่าโทรทัศน์ วิดีโอเกมส์ วิดีโอเพลง เพลง ภาพยนตร์ รวมถึงสื่อโฆษณาต่างๆ ถือว่าเป็นสิ่งที่มีความรุนแรงมากที่สุดมีผลกระทบต่อความคิดค่านิยมและ พฤติกรรมของเด็กวัยรุ่นเพราะในปัจจุบันนี้เด็กใช้เวลาอยู่หน้าจอโทรทัศน์ เล่มคอมพิวเตอร์ และวิดีโอเกมส์ต่างๆ มากกว่าทำกิจกรรมอย่างอื่น และเป็นการสื่อสารทางเดียว ขณะเดียวกันผู้ผลิตสื่อต่างๆ ก็มีการพัฒนาให้มีความตื่นเต้นเร้าใจ หลอกล่อให้ผู้เล่นหลงใหลในเกมส์ต่างๆ มากขึ้นโดยลึ้มผลกระทบที่จะตามมา ภาพยนตร์ที่เหมือนความเป็นจริง และมีคนเป็นผู้แสดงยิ่งทำให้ดูเหมือนจริงและเด็กเลียนแบบได้ง่ายขึ้น

ดังนั้น พ่อแม่เองแม้ไม่สามารถควบคุมสื่อได้ แต่สามารถที่จะสอนลูกๆ ได้โดยเริ่มตั้งแต่การที่พ่อแม่ต้องหาความรู้เรื่อง พัฒนาการเด็กแต่ละวัย ให้รู้จักอารมณ์ของลูกและเริ่มสอนตั้งแต่เด็กๆ ให้รู้จักควบคุมตัวเอง ปลอ่ยให้มีอิสระในการทำสิ่งที่ควรทำตามวัยและรู้จักห้ามเมื่อทำในสิ่งที่ไม่เหมาะสม ด้วยเทคนิค

การสอนที่เหมาะสมด้วย รู้จักและยอมรับอารมณ์ของลูกและฝึกให้แสดงออกเหมาะสม ยอมรับสิ่งที่ลูกทำ ผิดพลาดและแสดงความชื่นชมเขาเมื่อเขาทำดี

ฉะนั้นพ่อแม่ผู้ปกครองจะต้องมีความเข้าใจและตระหนักถึงปัญหาต่างๆ เหล่านี้ให้มากขึ้นแล้ว พยายามป้องกันแก้ไขปัญหาดังกล่าวให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ทั้งในระดับครอบครัว ชุมชนหรือระดับประเทศ การนำเสนอความรุนแรงควรจะต้องแสดงให้เห็นผลกระทบที่ตามมาด้วย ซึ่งจะช่วยให้เด็กเข้าใจได้อย่างถูกต้องและที่สำคัญที่สุดคือผู้ปกครอง ชุมชน และสังคมจะต้องทำตัวเป็นแบบอย่างที่ดีให้แก่เด็กวัยรุ่น ในการแก้ไขปัญหาคัดค้านโดยไม่ใช้ความรุนแรง ซึ่งจะช่วยปลูกฝังและหล่อหลอมเด็กเหล่านี้ เพื่อทำให้ปัญหาความรุนแรงต่าง ๆ คงลดน้อยลงหรือหมดไป

ซึ่งสิ่งเหล่านี้ จะเป็นหนทางสู่สัมพันธภาพที่ดีต่อกันในครอบครัว และเกิดความไว้วางใจกัน ลูกจะเติบโตเป็นวัยรุ่นที่มีวุฒิภาวะทางอารมณ์ที่ดี รู้จักคิดว่าอะไรถูกผิดควรไม่ควร ดังนั้นแม้จะต้องเผชิญกับสื่อหรือสิ่งที่ยั่วเย้าต่างๆ เขาก็จะรู้จักวิเคราะห์หรือถ้ามีปัญหา ไม่รู้ไม่แน่ใจเขาก็จะกล้าที่จะนำมาปรึกษาพ่อแม่ที่เขาไว้วางใจ มั่นใจว่าคุยกับเขาได้อย่างไม่อึดอัด และเรื่องเพศก็จะเป็นเรื่องที่สามารถพูดคุยได้อย่างไม่อึดอัดใจอีกต่อไป และเมื่อสื่อที่ขาดจรรยาบรรณจะยังไม่แก้ไขการนำเสนอแต่ลูกๆ วัยรุ่นของคุณพ่อแม่ก็จะเติบโตเป็นคนที่มีวุฒิภาวะที่ดีได้

ต่อมาจะเป็นวิธีการเลี้ยงลูกไม่ให้ตกเป็นเหยื่อของละครหลังข่าว ซึ่งเป็นสื่อที่วัยรุ่นเข้าถึงได้ง่ายมากที่สุดและเกิดพฤติกรรมเลียนแบบมากที่สุดในปัจจุบันนี้ ในการดูละคร พ่อ แม่ ต้องคอยบอกว่าอะไรถูก อะไรผิด ต่อไปจะขอเสนอวิธีการดูแลลูกเพื่อไม่ให้ตกเป็นเหยื่อของละครหลังข่าวจนเกิดเป็นพฤติกรรมเลียนแบบ

เลี้ยงลูกอย่างไรไม่ตกเป็นเหยื่อ "ละครหลังข่าว"

เป็นปัญหาที่มีการพูดถึงกันมาทุกยุคทุกสมัย สำหรับ
การเลียนแบบตัวละครของเด็ก ไม่ว่าจะเป็นความรุนแรงทาง
คำพูด และการกระทำ ตลอดจนการคิดสั้นฆ่าตัวตาย เห็นได้
จากก่อนหน้านี้เคยมีเด็กวัย 6 ขวบ เลียนแบบละครเรื่องโทรทัศน์
ด้วยการแขวนคอตายจนเสียชีวิต และในกรณีล่าสุดที่กำลังตก
เป็นกระแสอยู่ ณ ตอนนี้นี้ก็คือ เด็กหญิงวัย 8 ปีเลียนแบบฉาก
ผูกคอตายในละครเรื่องแรงเงา และรายการคนอวดฝีมือจนเกือบ
เสียชีวิต

เหตุการณ์ที่เกิดขึ้น กลายเป็นเรื่องเดิม ๆ ที่หลายฝ่ายพยายามเรียกร้องให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องเข้ามา
ช่วยกันแก้ปัญหา และสิ่งที่คุณเหมือนจะเข้ามาช่วยแก้ปัญหาอย่าง "เรตติ้งละครโทรทัศน์" ก็ดูเหมือนจะมีเสียง
วิพากษ์วิจารณ์ตามมาถึงความไม่ใส่ใจในตัวเนื้อหา รวมไปถึงความเหมาะสมของช่วงเวลาออกอากาศ เป็นเหตุ
ให้เด็กเข้าถึง และเลียนแบบพฤติกรรมความรุนแรง และการใช้ภาษาจนเกิดปัญหาอย่างที่เห็นอยู่ทุกวันนี้

เห็นได้จากเรื่องเล่าจากประสบการณ์ตรงที่สะท้อนอิทธิพลละครไทยได้เป็นอย่างดีของ เรื่องศักดิ์ ปิ่น
ประทีป กรรมการผู้จัดการมูลนิธิหนังสือเพื่อเด็ก และนักวิจัยด้านศึกษาและพัฒนาการศึกษาเด็กปฐมวัย ที่เคย
พบเห็นมากับตาตอนลงไปเยี่ยมเด็กๆ ในต่างจังหวัด ซึ่งเด็กบางคนอยู่แค่วัยอนุบาลเท่านั้น

"เริ่มจากเหตุการณ์ที่หนึ่ง มีเด็กหญิงแบ่งเป็น 2 พวก พวกหนึ่งเดินมาจากฝั่งซ้าย อีกพวกหนึ่งเดินมา
ฝั่งขวา แล้วมาประชันหน้ากันโดยมีเด็กผู้ชายยืนกลาง พวกซ้ายเป็นพวกของภรรยา รอง ทำหน้าอึ้งทึ่งใส่อีก
พวกซึ่งเป็นภรรยาเอก แล้วบอกพวกของตนว่า ตบมันเลย ฆ่ามันเลย มันแย่งสามีฉัน แล้วทำท่าทางปรี๊ดเข้าไป
ตบตี นี่คือ บทบาทสมมุติที่เด็ก ๆ เขาเล่นกัน ซึ่งถามไถ่ได้ความว่า เอาอย่างละคร ส่วนเหตุการณ์ที่สอง เกิดที่
จังหวัดหนึ่ง มีเด็กผู้ชายคนหนึ่ง ตอนครูเผลอๆ เจอเด็กผู้หญิงไม่ได้ จึงมือไปห้องน้ำขึ้นคร่อมจูบปากเลย ถามไถ่
ได้ความว่า เอาอย่างละครอีกเช่นกัน"

ภาพการเลียนแบบที่เกิดขึ้น หากลองมองย้อนกลับไป เราคงจะปฏิเสธไม่ได้ว่า ต้นเหตุสำคัญ มาจากการเปิดรับสื่อของพ่อแม่ที่ส่วนใหญ่อยู่ว่าความรู้อย่างเข้าใจ และมักชะล่าใจปล่อยให้เด็กอยู่ตามลำพัง กับโทรทัศน์ หรือบางทีนั่งดูด้วยกันแต่ไม่ได้สอนให้ลูกรู้เท่าทัน ส่งผลให้เกิดการเลียนแบบพฤติกรรม ที่ไม่เหมาะสมได้ง่าย เราจึงขอเสนอวิธีการเลี้ยงดูลูกเพื่อไม่ให้ตกเป็นเหยื่อของละครหลังข่าว ดังนี้

1. สร้างวินัยให้เด็ก

ปฏิเสธไม่ได้ว่า เด็กที่ติดละคร และมีพฤติกรรมเลียนแบบละครส่วนใหญ่มาจากพ่อแม่ที่ติดละคร นอนดึก และไม่มีวินัยในการนอน การปลูกฝังวินัยให้ลูกนอนแต่หัวค่ำ เป็นสิ่งที่พ่อแม่ต้องเป็นแบบอย่างให้ลูก เห็น โดยเฉพาะเด็กเล็กที่หากนอนดึก อาจส่งผลกระทบต่อการเรียนรู้ได้ ทางที่ดี ไม่ควรให้ลูกมากอดเพื่อนนอน รอพ่อแม่ดูละคร แต่ควรพาลูกเข้านอนก่อนแล้วค่อยลงมาเปิดดู และยังมีทางเลือกจากการดูละครย้อนหลัง ด้วยแล้ว อาจหาเวลาวางเปิดดูได้ตลอดเวลา

นอกจากนี้ การกำหนดช่วงเวลาในการดูโทรทัศน์ เป็นอีกเรื่องที่สำคัญ ถ้าเป็นเด็กเล็กที่อายุ ยังไม่ถึง 2 ขวบ ไม่ควรดูโทรทัศน์ หรือเล่นสื่ออิเล็กทรอนิกส์ ไม่ว่าจะเป็นทีวีดี คอมพิวเตอร์ และเกม อิเล็กทรอนิกส์ต่างๆ เพราะการใช้เวลาอยู่แต่หน้าจอทีวี อาจจะทำให้เด็กๆ มีกิจกรรมทางสังคม หรือได้ ออกไปเล่นกับเพื่อนๆ น้อยลง ส่วนเด็กโต การเล่นเกมถูกติดกาชัดเจน โดยเฉพาะเวลาในการเล่น ซึ่งไม่ควร เกิน 3 ชม.ต่อวัน เพราะมีการศึกษาวิจัยพบว่า เด็กที่เล่นเกมเกิน 3 ชม.ต่อวัน มีแนวโน้มที่จะติดเกมมากกว่า เด็กที่เล่นน้อยครั้งถึง 3 เท่าเลยทีเดียว ทางที่ดีควรจัดตารางเวลาให้ดีเพื่อฝึกให้ลูกได้ทำงานตามเป้าหมาย และ ช่วยในการบริหารเวลาได้ดีอีกด้วย

2. ฝึกเด็กให้คิดเป็น

เด็กทุกคนต้องการพี่เลี้ยง ที่ปรึกษา และบุคคลที่จะเป็นพี่เลี้ยงของเด็กได้ดีก็คือ พ่อแม่ เนื่องจาก เด็ก โดยเฉพาะวัยรุ่นจะเน้นที่การแสดงออกทางอารมณ์ จึงต้องมีการพัฒนาสมองในส่วนการรู้คิดตั้งแต่เด็ก หวังไปพึ่งระบบการศึกษาบ้านเรายังไม่พัฒนาทักษะการรู้คิด วิเคราะห์ และแก้ปัญหาให้แก่เด็กได้ดีเท่าที่ควร ทางที่ดี พ่อแม่ และครูต้องฝึกให้เด็กคิด และวิเคราะห์เป็น เพราะบางครั้ง การสอนแบบอบรมสั่งสอนอาจใช้ไม่ได้ผล ซึ่งการสอนให้เด็กคิด และวิเคราะห์เพื่อรู้เท่าทันสื่อ เริ่มได้ง่าย ๆ จากการชวนกันตั้งคำถาม และข้อสังเกต

ยกตัวอย่างเช่น ดูจากแล้วลูกรู้สึกอย่างไร ถ้าเกิดเหตุการณ์แบบนี้ขึ้น ลูกคิดว่าจะทำอะไร อย่างไรในเรื่องมีฉากผูกคอตาย ต้องอธิบายให้ลูกฟังว่า นี่คือการแสดง ตัวละครไม่ได้ตายจริง เอามาเลียนแบบในชีวิตจริงไม่ได้ เพราะอาจถึงตายได้ หรืออาจชวนกันหาทางออกว่า ทุกปัญหามีทางออก การฆ่าตัวตายไม่ใช่ทางออก ลูกยังมีพ่อ แม่ หรือครูคอยเป็นที่ปรึกษา ถ้าเกิดมีปัญหา หรือมีเรื่องที่ไม่สบายใจ หันมาเลือกปรึกษาพ่อแม่หรือครูได้ (แต่พ่อแม่ต้องเปิดใจจริง ๆ และเข้าใจวิธีการคุยกับลูกด้วย เพราะไม่เช่นนั้นอาจกลายเป็นการเพิ่มปัญหาขึ้นไปอีก)แต่สำหรับในมุมมองของ พญ.พรรณพิมล วิปุลากร ผู้อำนวยการสถาบันราชานุกูล คุณหมอท่านนี้เคยให้สัมภาษณ์ไว้ว่า ไม่มีประโยชน์อะไรที่จะให้เด็กดูละครหลังข่าว หรือถ้าปล่อยให้ดู แล้วบอกว่า สอน หรือบอกเด็กอยู่ตลอด วิธีนี้ก็อาจช่วยได้ แต่มันซับซ้อนเกินกว่าที่เด็กจะเข้าใจ ดังนั้น ผลเสียในระยะยาวที่เกิดจากการดูโทรทัศน์ เป็นสิ่งที่ไม่อาจย้อนเวลากลับไปแก้ไขได้ แทนที่จะให้ลูกดูโทรทัศน์ หรือรอตัวช่วยจากผู้ใหญ่ที่เกี่ยวข้อง พ่อแม่ควรหากิจกรรม หรืออ่านหนังสือให้ลูกฟัง

3. อินได้แต่อย่ามาก

อารมณ์สะใจจนดูโอเวอร์ของผู้ใหญ่ โดยเฉพาะพ่อแม่ที่นั่งดูไปพร้อม ๆ กันกับเด็กนั้น หลายคนอาจหลุดพฤติกรรม และวาจาที่ไม่เหมาะสมออกมาด้วย ไม่ว่าจะเป็นความสะใจ คาดแค้นแทนตัวละคร สิ่งเหล่านี้ หากเด็กได้เห็น

พ่อแม่กำลังตำหนินางร้าย หรือสาปแช่งให้ไปตาย อาจไม่สนุกอย่างที่คิดได้ เพราะคุณกำลังสร้างค่านิยมใหม่ ๆ ให้ลูกแบบเนียนๆ และอย่างขอบรมว่าความรุนแรง และเรื่องเพศเป็นเรื่องปกติที่คนใกล้ตัวของเขายังทำได้เลย

ถึงวันนี้ เราคงต้องยอมรับว่า ละครเป็นของคู่กันของคนไทย แต่สำหรับเด็ก การมีพ่อแม่คอยแนะนำอยู่เคียงข้าง คือความจำเป็นที่จะช่วยป้องกันไม่ให้ตกเป็นเหยื่อจาก "ละครหลังข่าว" เห็นได้จากคำสัมภาษณ์ของคุณเรืองศักดิ์ ปิ่นประทีป นักวิจัยด้านศึกษาและพัฒนาการศึกษาเด็กปฐมวัย เคยให้ความเห็นเกี่ยวกับละครไทยไว้อย่างน่าสนใจว่า

"อย่า เอาความบันเทิงหยาบๆ ที่หาดูได้ง่าย มาใส่ให้เด็กบันทึกลงในชีวิตทุกวันๆ เลย เพราะเมื่อเด็กเห็นพฤติกรรมเหล่านี้บ่อยๆ เด็กก็รับ รับ ไปเรื่อย ๆ เพราะตอนดูนั้น ตัวละครแสดงไปเรื่อย ๆ สีสันมันดึงดูดให้อินจนไม่มีเวลาหยุดคิด พ่อแม่ควรพูดคุย ชี้แนะและแลกเปลี่ยนความเห็นต่อพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมของตัวละคร อย่าเอาแต่จดจ่อรอสะใจ ที่ได้เห็นตัวละครตบตีกัน ถากถางกัน หรือมองเป็นเรื่องขำๆ ซึ่งกรรมจะตกอยู่ที่เด็กเอาได้" นับเป็นปัญหาที่ครอบครัวไทยจะชะล่าใจไม่ได้อีกต่อไปแล้ว.

ห้ามทานอาหารตอติๆ หรือทานจนพุงกาง เคล็ดลับในการทานอาหารเพื่อให้ได้วิตามิน เกลือแร่ครบ ในระหว่างที่กำลังควบคุมพลังงานก็คือ ทานอาหารหลากหลายชนิด หรือมีส่วนผสมหลายอย่างระหว่างมื้ออาหารควรตม่นม 1 แก้วหรือผลไม้ ทานอาหารที่มีเส้นใยอาหารหรือผักสีเขียว สีเหลือง เป็นต้น ควรเคี้ยวอาหารช้าๆ ตามสบาย เพื่อให้สมองมีเวลาสั่งการให้รู้สึกอิ่มทันเวลา หากทานเร็ว จะทำให้ทานเข้าไปมากเกินไปเกินขนาดก่อนที่สมองจะสั่งการให้มีความรู้สึกอิ่ม

หากจะเปรียบเทียบการโฆษณาเป็นสถาบันหนึ่งในสังคมเช่นสถาบันอื่นๆ อื่นในสังคม เช่นสถาบันครอบครัว การศึกษา หรือศาสนา จะเห็นได้ว่าสถาบันเหล่านี้มีเป้าหมายในฐานะการเป็นสถาบันคือการจัดเตรียมข้อมูลและวิถีทางต่างๆ ที่เหมาะสม และกำหนดแบบอย่างในสังคม ให้แก่คนในสังคม ซึ่งในแต่ละสังคม เป้าหมายของสถาบันต่างก็มีความสำคัญที่แตกต่างกันไป

สำหรับเป้าหมายของการโฆษณาในฐานะสถาบันหนึ่งของสังคมก็คือ การให้ข้อมูลและการจูงใจ ซึ่งเป็นวิธีหนึ่งในการให้คำตอบเกี่ยวกับสินค้าและบริการแก่คนในสังคม

นอกจากนี้ สถาบันต่างๆ ยังช่วยสร้างและกำหนดบทบาทของคนในสังคม เช่นถ้าการแต่งงานสร้างและกำหนดบทบาทของครอบครัว การโฆษณาก็เป็นสิ่งที่สร้างและกำหนดบทบาทของผู้บริโภค เป็นสิ่งที่ช่วยให้ผู้บริโภคตัดสินใจเกี่ยวกับสินค้าและบริการ

อิทธิพลของสื่อโฆษณาเกี่ยวกับสุขภาพ

การเลือกรับสื่อโฆษณามีผลต่อสุขภาพดังนี้

1. ด้านสุขภาพร่างกาย

ผลของการเลือกรับสื่อโฆษณาเกี่ยวกับสุขภาพทางกาย จากการที่ผู้ผลิตได้ผลิตสินค้าชนิดเดียวกันจำนวนมาก ทำให้เกิดการแข่งขันโดยมีการทำให้สินค้าของตนที่ผลิตออกมามีคุณภาพและราคาถูก ย่อมเป็นผลดีต่อผู้บริโภคในการเลือกพิจารณาได้หลากหลาย และสามารถเปรียบเทียบข้อดีและข้อเสียก่อนที่จะตัดสินใจซื้อ สินค้าและบริการเกี่ยวกับสุขภาพต่างๆ เมื่อมีการบริโภคแล้วโอกาสที่จะเกิดความพอใจมีสูง เนื่องจากได้สินค้าที่มีคุณภาพ แต่ถ้าสินค้าบางชนิดมีให้เลือกน้อย ในขณะที่ผู้บริโภคมีความจำเป็นต้องกินและใช้มาก จะเป็นการเปิดโอกาสให้ผู้ผลิตสามารถเอาเปรียบได้ง่าย โดยการผลิตสินค้าที่ไม่มีคุณภาพมาขาย ทำให้ส่งผลต่อสุขภาพทางการ เช่น ดื่มนมแล้วเกิดอาการท้องเสีย ผงซักฟอกบางยี่ห้อ ซักแล้วเกิดการแพ้อย่างรุนแรง ดังนั้นสื่อโฆษณาจึงมีอิทธิพลให้คนตัดสินใจซื้อผลิตภัณฑ์หรือใช้บริการต่างๆ ซึ่งส่งผลต่อสุขภาพร่างกายของผู้บริโภคโดยตรง

2. ด้านสุขภาพจิต

ผลของการเลือกรับสื่อโฆษณาเกี่ยวกับสุขภาพจิต คือ ความรู้สึกพึงพอใจและความไม่พึงพอใจในการบริโภคสินค้าและบริการเกี่ยวกับสุขภาพต่างๆ มีผลอย่างยิ่งต่อสุขภาพจิตของผู้บริโภค เช่น มีการใช้สินค้าที่มีคุณภาพ มีคุณสมบัติเป็นจริงตามคำโฆษณาย่อมส่งผลให้เกิดความพึงพอใจ ส่วนสินค้าและบริการต่างๆ ที่ผู้บริโภคเลือกใช้ไม่มีคุณภาพไม่เป็นจริงตามที่ผู้ผลิตโฆษณา ส่งผลเสียและเป็นอันตรายต่อสุขภาพ ย่อมทำให้เกิดความไม่พึงพอใจในสินค้าและบริการต่างๆ นอกจากนี้ การซื้อสินค้าหรือบริการสุขภาพบางชนิดอาจมีราคาสูง เมื่อได้สินค้าและบริการที่มีคุณภาพไม่เป็นไปตามที่คาดหวัง ก็จะก่อให้เกิดความเครียด วิตกกังวลหรือเสียใจกับการตัดสินใจที่ผ่านมาได้ ดังนั้นสื่อโฆษณาจึงส่งผลต่อสุขภาพจิตของผู้บริโภคโดยตรง

3. ด้านสุขภาพสังคม

สื่อที่มีความสร้างสรรค์จะส่งผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมสุขภาพในทางที่พึงประสงค์ ในขณะที่สื่อที่นำเสนอพฤติกรรมสุขภาพที่ไม่เหมาะสม แต่พยายามนำเสนอว่าเป็นค่านิยมของสังคมที่จะส่งผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมสุขภาพในทางที่ไม่พึงประสงค์ เช่น การโฆษณาอาหารประเภทจานด่วน ซึ่งเป็นอาหารที่มีการแข่งขันในการโฆษณาที่สูงมากทั้งที่อาหารเหล่านี้มีปริมาณแคลอรีสูงและมีสารอาหารที่จำเป็นต่อร่างกายในปริมาณต่ำ เด็กหรือเยาวชนที่รับประทานอาหารเหล่านี้มากๆ จึงเสี่ยงต่อการเป็นโรคเบาหวาน โรคหัวใจและโรคมะเร็งบางชนิดในช่วงชีวิตต่อไป ทำให้เป็นปัญหาสาธารณสุขของบุคคลในสังคมต่อไป

4. ด้านสุขภาพปัญญา

สื่อโฆษณามีอิทธิพลต่อสุขภาพทางปัญญา เพราะมีสื่อโฆษณาจำนวนมากที่ใช้กลวิธีการโฆษณา ประชาสัมพันธ์จูงใจผู้บริโภคให้มีความต้องการสินค้า ส่งเสริมค่านิยมหรือแบบแผนการดำเนินชีวิตที่เป็นวัตถุนิยมแทนที่จะเป็นการใช้ชีวิตแบบพอเพียงตามแนวทางปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวที่เน้นการดำเนินชีวิตตามทางสายกลาง ด้วยความมีเหตุผล ความรู้จักพอประมาณ และมีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดี เช่น การที่เราจะซื้อสินค้าชิ้นหนึ่งเราจะต้องตัดสินใจอย่างมีเหตุผลที่เหมาะสมว่าสมควรซื้อหรือไม่ ดังบทกลอนของสุนทรภู่ที่ว่า "ไม่ควรซื้อก็อย่าไปพิไรซื้อ ให้เป็นมือเป็นครวทังควาหวาน" ความรู้จักพอประมาณคือซื้อในจำนวนเท่าที่จำเป็น ในราคาที่เหมาะสม การมีภูมิคุ้มกันคือ การมีสติสัมปชัญญะก่อนการตัดสินใจซื้อ ไม่หลงใหลหรือตกเป็นเหยื่อของคำโฆษณา หรือสิ่งจูงใจใดๆ ที่ผู้จำหน่ายนำมาส่งเสริมการขาย เช่น ของแถม การใช้ชิ้นส่วนชิงรางวัล เป็นต้น เพราะจะทำให้เราตัดสินใจซื้อสินค้านั้นด้วยความต้องการทางจิตวิทยามากกว่าเป็นการตัดสินใจซื้อโดยใช้เหตุผลและปัญญา

หลักการพิจารณาสื่อโฆษณาเกี่ยวกับสุขภาพ

เนื่องจากการโฆษณาผลิตภัณฑ์และบริการสุขภาพมีสื่อต่างๆ มีผลอย่างมากต่อพฤติกรรมผู้บริโภค นักเรียนจึงควรทราบหลักการพิจารณาเพื่อการรู้เท่าทันสื่อโฆษณาเกี่ยวกับสุขภาพดังนี้

1. ฝึกแยกแยะสื่อทางบวกและทางลบ

สื่อทางบวก คือ สื่อที่มีการส่งเสริมพฤติกรรมสุขภาพ พัฒนาความคิดในเชิงสร้างสรรค์ เช่น การส่งเสริมพฤติกรรมดูแลสุขภาพตนเอง การมีความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่กัน การทำงานด้วยความสามัคคี เป็นต้น สื่อทางลบ คือ สื่อที่มีผลกระทบต่อสุขภาพ กระตุ้นให้มีพฤติกรรมที่ไม่ถูกต้องนักเรียนจึงต้องใช้ความคิดวิเคราะห์ และใช้เหตุผลว่าสื่อเหล่านั้นเป็นสื่อทางบวกหรือทางลบ และเราควรเชื่อถือข้อมูลข่าวสารที่น่าเสนอโดยสื่อเหล่านั้นหรือไม่

2. คำนึงถึงความเป็นจริง

ผู้บริโภคสื่อควรมีทักษะในการเลือกสื่อโฆษณาโดยการพิจารณาด้วยความเป็นเหตุเป็นผล และความเป็นไปได้โดยอยู่บนพื้นฐานของความจริงและเหตุผลทางวิทยาศาสตร์ไม่หลงเชื่อโฆษณาชวนเชื่อที่ใช้ข้อความเกินความเป็นจริง ตัวอย่างเช่น โรลออนนี้ใช้แล้วสาวฯ กรีดเพราะความหอมของกลิ่นกาย ใช้ครบยี่ห้อนี่ผิวขาวสวยภายใน 7 วัน เป็นต้น เพราะข้อความดังกล่าวมีความเป็นไปได้ต่ำ

3. มีความไวในการรับสื่อ

ผู้บริโภคควรมีพฤติกรรมในการรับรู้ข้อมูลข่าวสารทันเหตุการณ์ทั้งในและนอกประเทศ และมีการวิเคราะห์ข้อมูลในการโฆษณาโดยไม่ไปเชื่อสื่อโฆษณา หลงใหลไปกับสื่อทางลบซึ่งเป็นสื่อที่มีผลกระทบต่อการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมที่เป็นการบั่นทอนสุขภาพ

4. ไม่หลงเชื่อง่าย

ข่าวสารบางเรื่องมีผลต่อสุขภาพโดยตรง ควรมีการพิจารณาให้ดีก่อนที่จะมีการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมสุขภาพ ควรมีการตรวจสอบข้อมูลจากหลายแหล่งเพื่อให้ได้ข้อมูลที่ตรงกันจึงตัดสินใจเชื่อ นักเรียนควรฝึกทักษะโดยการฝึกวิเคราะห์แยกแยะสื่อทางบวกและทางลบการคำนึงถึงความเป็นจริง มีความไวในการรับสื่อ และไม่หลงเชื่อง่ายๆ ทักษะต่างๆ นี้จะช่วยให้นักเรียนปลอดภัยจากการถูกหลอกลวงและเป็นเหยื่อของสื่อโฆษณาที่ไม่สร้างสรรค์ได้

บทบาทของผู้ที่เกี่ยวข้องกับสื่อโฆษณา

การป้องกันไม่ให้ผู้บริโภคตกเป็นเหยื่อของสื่อโฆษณาที่หลอกลวงเกินจริง โดยเฉพาะผู้บริโภคในวัยเด็ก และเยาวชน ควรได้รับความร่วมมือจากบุคคลและสถาบันต่างๆ ดังนี้

เด็กและเยาวชน ควรแยกแยะและมีวิจารณญาณในการเลือกรับสื่อโฆษณา เรียนรู้ด้วยความสมเหตุ และผล และการเลือกบริโภคสิ่งที่เป็นประโยชน์

พ่อแม่ ผู้ปกครอง ควรมีการอบรมสั่งสอน ดูแลบุตรหลาน โดยการชวนพูดคุย ให้คำแนะนำ สร้างแนวคิดในการเลือกสื่อโฆษณาที่ถูกต้อง และเป็นแบบอย่างที่ดีให้แก่บุตรหลาน โรงเรียน และสถาบันการศึกษาต่างๆ ควรมีการจัดการเรียนการสอนให้นักเรียนมีความรู้เท่าทันสื่อ มีการจัดประสบการณ์ทักษะชีวิตในด้านการเลือกสื่อโฆษณาเพื่อการบริโภคเกี่ยวกับสุขภาพที่เหมาะสมและมีประโยชน์ต่อร่างกาย

ช่องทางสื่อ หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรมีการกลั่นกรองและควบคุมโฆษณาที่ผ่านสื่อต่างๆ เช่น โทรทัศน์ วิทยุ หนังสือพิมพ์ ให้เป็นจริงเพื่อทำให้เกิดความเข้าใจที่ถูกต้องแก่ผู้บริโภคถ้าสื่อเผยแพร่ออกมาไม่ดีจะทำให้เกิดการหลงเชื่อและเลียนแบบได้

ผู้ผลิตสื่อโฆษณา ควรมีการผลิตสื่อที่สร้างสรรค์และหยุดโฆษณาที่เกินความเป็นจริง มีจรรยาบรรณในการเป็นผู้ผลิตที่ดี คือ การคำนึงถึงความปลอดภัย จริงใจ และการให้ข้อมูลที่เป็นจริงแก่ผู้บริโภค หน่วยงานภาครัฐ มีการคุ้มครองเด็กที่ได้รับผลกระทบจากสื่อโฆษณา มีการสนับสนุนให้หน่วยงานมีส่วยช่วยในการเฝ้าระวังสื่อและให้ข้อมูลที่มีความถูกต้องแก่ผู้บริโภค

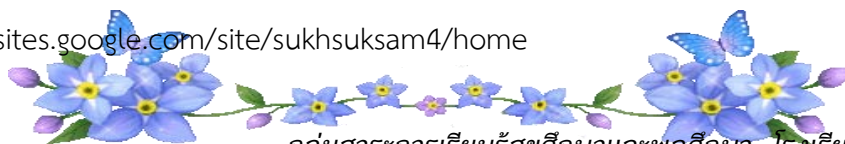
การควบคุมการโฆษณาโดยรัฐ

เพื่อให้ผู้บริโภคได้รับความคุ้มครองโดยได้รับข้อมูลเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์ที่ถูกต้องตามข้อเท็จจริง ปลอดภัย และให้เป็นธรรมแก่ผู้บริโภค รัฐจึงต้องเข้ามาวางมาตรการควบคุมการโฆษณาให้อยู่ในขอบเขตของความถูกต้อง ให้ความรู้แก่ผู้บริโภคให้สามารถตัดสินใจเลือกซื้อเลือกใช้บริการได้อย่างมีคุณภาพต่อไปนี้เป็นตัวอย่างการควบคุมการโฆษณาโดยรัฐ เพื่อคุ้มครองผู้บริโภคในการเลือกซื้อเลือกใช้บริการสุขภาพ

1. การโฆษณาตามพระราชบัญญัติอาหาร จะต้องไม่โฆษณาคุณประโยชน์ คุณภาพหรือสรรพคุณของอาหารที่ไม่เป็นความจริง หรือเป็นการหลอกลวงให้เกิดความหลงเชื่อโดยไม่สมควร
2. การโฆษณาตามพระราชบัญญัติยาจะต้องไม่โฆษณาโอ้อวดสรรพคุณยาหรือวัตถุดิบอันเป็นส่วนประกอบของยาว่าสามารถบำบัด บรรเทา รักษา หรือป้องกันโรค หรือความเจ็บป่วยได้อย่างศักดิ์สิทธิ์ หรือหายขาด หรือใช้ถ้อยคำอื่นใดที่มีความหมายทำนองเดียวกัน ไม่แสดงสรรพคุณยาอันเป็นเท็จหรือเกินจริง ต้องไม่มีการรับรองหรือยกย่องสรรพคุณโดยบุคคลอื่นมิให้โฆษณาขายยาโดยวิธีแถมพิก หรือออกสลากรางวัล
3. การโฆษณาตามพระราชบัญญัติเครื่องมือแพทย์จะต้องไม่โฆษณาคุณประโยชน์ คุณภาพ ปริมาณมาตรฐาน หรือแหล่งกำเนิดของเครื่องมือแพทย์อันเป็นจริง หรือเป็นการหลอกลวง
4. การโฆษณาตามพระราชบัญญัติเครื่องมือสำอาง จะต้องไม่ใช่ข้อความโฆษณาโดยไม่เป็นธรรมต่อผู้บริโภค ต้องไม่ก่อให้เกิดความเข้าใจผิดในแหล่งกำเนิด สภาพ ปริมาณ หรือสาระสำคัญประการอื่นอันเกี่ยวกับเครื่องมือสำอาง ไม่ใช่ข้อความอันเป็นเท็จ หรือข้อความที่รู้หรือควรรู้อยู่แล้วว่าอาจก่อให้เกิดความเข้าใจผิด
5. การโฆษณาตามพระราชบัญญัติวัตถุอันตรายจะต้องไม่ใช่ข้อความที่ไม่เป็นธรรมต่อผู้บริโภคหรือใช้ข้อความที่อาจก่อให้เกิดผลเสียต่อสังคมโดยรวม เช่น ผิดกฎหมาย ศีลธรรมทำให้เกิดความแตกแยก หรือเสื่อมเสียความสามัคคีในหมู่ประชาชน เป็นต้น
6. การโฆษณาตามพระราชบัญญัติวัตถุออกฤทธิ์ต่อจิตประสาท ห้ามมิให้ผู้ใดโฆษณาเพื่อการค้าซึ่งวัตถุออกฤทธิ์ต่อจิตประสาท ยกเว้นเป็นการโฆษณาโดยตรงต่อแพทย์ ทันตแพทย์สัตวแพทย์ หรือเป็นฉลาก หรือเอกสารกำกับที่ภาชนะหรือหีบห่อบรรจุวัตถุนั้น
7. การโฆษณาตามพระราชบัญญัติสารเสพติด ห้ามทำการโฆษณาเพื่อขายแต่ให้โฆษณาได้เฉพาะการโฆษณาสารเสพติดให้โทษประเภท 3 โดยต้องโฆษณาโดยตรงต่อแพทย์ ทันตแพทย์ เภสัชกร หรือสัตวแพทย์ เท่านั้น หรือเป็นฉลาก หรือเอกสารกำกับที่ภาชนะหรือหีบห่อบรรจุสารเสพติดให้โทษประเภท 3 หรือ ประเภท 4 เท่านั้น

ผลกระทบของโทรทัศน์ต่อการเจริญเติบโตและพัฒนาการในเด็ก

สื่อโทรทัศน์ให้ทั้งสาระและความบันเทิง เป็นแหล่งของข้อมูลทางวิชาการ ข่าวสาร กีฬา วัฒนธรรม ให้แก่เด็ก ในขณะที่เด็กดูข้อมูลหลากหลายหากไม่ได้คัดกรองให้เหมาะสมก็อาจส่งผลในทางลบแก่เด็กได้ ผลกระทบจะมากน้อยเพียงไรขึ้นกับเนื้อหาของรายการ รูปแบบวิธีการนำเสนอ และระยะเวลาที่เด็กดูโทรทัศน์

ผลต่ออารมณ์และพฤติกรรม

ความรุนแรง : จากรายงานของ American Academy of Pediatrics (AAP) พบว่า ปัจจุบันความรุนแรงที่เห็นจากโทรทัศน์และสื่อต่าง ๆ มีเพิ่มขึ้นมาก ประมาณร้อยละ 60 ของรายการต่าง ๆ จะมีความก้าวร้าวรุนแรง สอดแทรกอยู่ รายการของเด็กโดยเฉพาะการ์ตูนที่ผลิตในสหรัฐอเมริกาช่วงปี ค.ศ. 1937-1999 จะมีความรุนแรงแทรกอยู่ด้วยทุกเรื่อง และมักใช้ความรุนแรงในการแก้ไขปัญหาความขัดแย้ง

การดูรายการที่มีความก้าวร้าวรุนแรง อาจทำให้เด็กกังวล สงสัย กลัว นอนไม่หลับ ฝันร้ายหรือซึมเศร้า หรืออาจมีแนวโน้มที่จะแสดงความรุนแรงเพิ่มขึ้น เด็กอายุ 2-7 ปีมักตกใจกลัวเมื่อดูรายการที่น่ากลัว เช่น ผี สัตว์ประหลาด เพราะเด็กไม่สามารถแยกแยะระหว่างเรื่องจริงและเรื่องสมมุติได้

เด็กอายุ 8-12 ปี มักจะตื่นเต้นตกใจ เวลาเห็นความรุนแรงผ่านจอโทรทัศน์ไม่ว่าจะเป็นการแสดงหรือภาพข่าว เช่น ภัยพิบัติ สงคราม เหตุการณ์ถูกกระทำ เป็นต้น พ่อแม่ควรอธิบายให้ข้อมูลที่ถูกต้องเพื่อคลายความกังวลให้กับเด็ก

มีการศึกษามากมายถึงความก้าวร้าวรุนแรงในโทรทัศน์ที่มีต่อเด็กและวัยรุ่น ซึ่งพอสรุปได้ดังนี้

- เด็กที่ดูโทรทัศน์ตั้งแต่เล็ก ๆ จะเรียนรู้ สังเกต จดจำ และซึมซับความรุนแรง และใช้ความก้าวร้าวรุนแรงต่อคนอื่นในการแก้ปัญหา แทนที่จะใช้การควบคุมตนเองหรือใช้วิธีการอื่น

- การรับรู้ความรุนแรงผ่านทางสื่อซ้ำแล้วซ้ำเล่าเป็นเวลานานๆ จะทำให้เด็กซาชินไปกับความรุนแรง และขาดความเอื้ออาทรต่อบุคคลอื่นในชีวิตจริง และอาจแสดงออกถึงความก้าวร้าวเมื่อโตเป็นวัยรุ่นหรือผู้ใหญ่ เพราะเด็กที่ใช้เวลาอยู่หน้าจอโทรทัศน์เป็นเวลานานๆ จะซึมซับสิ่งต่าง ๆ ที่เห็น รายการต่าง ๆ ในโทรทัศน์จะเป็นแม่แบบ สร้างค่านิยม ทักษะคติ หล่อหลอมเด็ก หากพ่อแม่ไม่มีเวลาคอยสอนหรือชี้แนะ

พฤติกรรมทางเพศ : รายการต่างๆ มีการแสดงออกของพฤติกรรมทางเพศมากขึ้น รวมทั้งการใช้บุหรี่ยา และสารเสพติดในลักษณะเชิญชวนโดยไม่ได้แสดงถึงผลเสียของสิ่งเหล่านี้ จากคณะทำงานของ AAP ลงความเห็นว่า การมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยในวัยรุ่นเป็นปัญหาที่สำคัญ และวัยรุ่นเรียนรู้เรื่องเกี่ยวกับเพศศึกษาจากสื่อต่างๆ เป็นอันดับสองรองจากโรงเรียน

เด็กๆ ได้เห็นพฤติกรรมทางเพศของผู้ใหญ่ผ่านสื่อโทรทัศน์ ซึ่งแสดงออกถึงความสนุกสนาน ตื่นเต้น และถือเป็นเรื่องปกติโดยไม่ได้สอดแทรกถึงผลเสียที่จะตามมาจากการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัย การติดโรค ตั้งท้อง ความรับผิดชอบหรือหลักศีลธรรมที่ถูกต้อง เด็กวัยรุ่นดูแล้วอาจเข้าใจผิด อยากลอง อยากรู้ หรืออยากทำตาม เพื่อให้ได้รับการยอมรับว่าเป็นผู้ใหญ่ มีข้อมูลที่แสดงว่าวัยรุ่นที่ดูรายการที่มีการแสดงบทบาททางเพศบ่อยๆ มักจะมีเพศสัมพันธ์ที่อายุน้อยกว่าวัยรุ่นที่ไม่ได้ดู

ผลทางโภชนาการ

เด็กใช้เวลาในการดูโทรทัศน์มากเป็นอันดับสองรองจากการนอน เด็กที่ดูโทรทัศน์มากมักจะ อ้วน เพราะเวลาส่วนใหญ่ถูกใช้ไปในการดูโทรทัศน์ จึงไม่มีเวลาเหลือในการออกกำลังกาย หรือเคลื่อนไหว และขณะดูโทรทัศน์เด็กมักกินเพิ่มขึ้นโดยเฉพาะอาหาร เครื่องดื่มหรือขนมขบเคี้ยวที่มีแคลอรี สูงที่โฆษณาในโทรทัศน์

นอกจากนั้นสื่อโทรทัศน์ยังเน้นภาพลักษณ์ที่ต้องผอมบาง ทำให้เด็กหญิงกังวลเกี่ยวกับน้ำหนัก และพยายามที่จะควบคุมน้ำหนักตั้งแต่อายุน้อย ซึ่งจะมีผลเสียต่อการเจริญเติบโตของเด็ก (เด็กส่วนใหญ่ไม่ เข้าใจว่าภาพลักษณ์ที่ดีในโฆษณานั้น สื่อโทรทัศน์ได้ใช้เทคนิคต่างๆ ตกแต่งเพื่อให้ดูสวยงาม)

ผลต่อความคิดสร้างสรรค์และภาษา

เด็กที่ใช้เวลาอยู่หน้าจอโทรทัศน์เป็นเวลานานๆ จะเหลือเวลาน้อยลงในการเล่น อ่านหนังสือ ทำ การบ้าน หรือพูดคุยกับเพื่อนหรือผู้ใหญ่ ทักษะทางภาษาจะพัฒนาได้ดีต้องอาศัยการพูดคุยสื่อสารสองทาง ได้ตอบกันไปมาผ่านทางการเล่น การอ่าน และทำกิจกรรม

รายการโทรทัศน์ทางการศึกษา บางรายการที่ผลิตมาเฉพาะสำหรับเด็ก อาจช่วยให้เด็กที่อายุ มากกว่า 2 ปีได้เรียนรู้คำศัพท์ใหม่ ๆ บทสนทนาหรือทักษะทางสังคม แต่สำหรับเด็กเล็กๆแล้ว เด็กจะเรียนรู้ จากของจริงหรือประสบการณ์ตรงได้มากกว่า

ผลต่อการเรียน

เวลาที่เด็กใช้ในการทำการบ้านมีความสัมพันธ์กับความสำเร็จในการเรียนหนังสือ หากดู TVนาน จะมีผลต่อการทำการบ้านและรบกวนเวลานอนของเด็ก ซึ่งจะทำให้เด็กง่วงนอน ไม่มีสมาธิในเวลาเรียน และ ค่ะแนตกดต่ำ รายการที่มีคุณภาพจะมีผลดีต่อการเรียนรู้ของเด็ก เด็กวัยเตรียมอนุบาลที่ดูรายการโทรทัศน์ ทางการศึกษา ทำคะแนนอ่านและเลขได้ดีกว่าเด็กที่ไม่ได้ดู เมื่อเลือกใช้อย่างระมัดระวังและเหมาะสม TV ก็ อาจเป็นแหล่งเรียนรู้ที่ดีของเด็กๆ

เด็กๆ ดูโฆษณา > 20,000 รายการต่อปี วัยรุ่นยอมรับว่าโฆษณาบุหรี่ยี่ห้อไวน์ เหล้าในโทรทัศน์มีผลทำให้วัยรุ่นอยากลองสูบบุหรี่และดื่ม โดยที่โฆษณานี้เหล่านั้นตั้งใจที่จะไม่บอกถึงผลเสียที่จะตามมา เด็กเล็กๆ มักจะตกเป็นเหยื่อของโฆษณา ซึ่งเด็กๆ มักจะรีบวิ่งไปหาพ่อแม่ซื้ออาหารหรือสิ่งของต่างๆ ตามที่เห็นในโฆษณา

Anderson และ Pempek 2005 ได้รวบรวมงานวิจัยถึงผลกระทบของโทรทัศน์ที่มีต่อเด็กเล็ก เพื่อยืนยันและสนับสนุนคำแนะนำของ AAP ที่ไม่ให้เด็กอายุน้อยกว่า 24 เดือนดูโทรทัศน์ เพราะปัจจุบันมีรายการที่ดึงดูดใจเด็กมาเพื่อเด็กเล็ก และเด็กๆ ปัจจุบันนี้ใช้เวลาอยู่หน้าจอโทรทัศน์นานมากกว่าในอดีต เมื่อเปรียบเทียบกันพบว่าเด็กเรียนรู้จากการมีประสบการณ์จริงมากกว่าการเรียนรู้จากโทรทัศน์

การศึกษาส่วนใหญ่ยืนยันถึงผลกระทบในแง่ลบที่มีต่อการเรียนรู้ พัฒนาทางภาษา และสมาธิของเด็กเล็ก และมีเพียงรายงานเดียวที่พบว่ารายการโทรทัศน์บางรายการมีผลดีต่อการเรียนรู้ทางภาษาของเด็ก

ในเด็กเล็กแบ่งการรับสื่อโทรทัศน์เป็นสองทางใหญ่ๆ คือ รายการโทรทัศน์ที่ทำมาสำหรับเด็กโดยเฉพาะ เพื่อให้เด็กสนใจ เข้าใจได้และตั้งใจดู (Foreground television) ซึ่งรายการเหล่านี้น่าจะมีประโยชน์สำหรับเด็ก ส่วนรายการที่ไม่ได้ทำมาสำหรับเด็ก เด็กดูไม่เข้าใจ ไม่สนใจดู มักเป็นรายการของผู้ใหญ่ (Background Television) ซึ่งมักจะรบกวนสมาธิของเด็กในการเล่นหรือทำกิจกรรมร่วมกับพ่อแม่ หากพ่อแม่ดูโทรทัศน์เป็นเวลานานๆ จะลดเวลาที่จะเล่นและมีปฏิสัมพันธ์กับเด็กลง ทำให้การเรียนรู้ของเด็กลดลง

ตั้งแต่มีการผลิตวิดีโอสำหรับเด็กเล็ก เช่น Baby Einstein และโทรทัศน์เรื่อง Teletubbies ในปี 1990s เด็กเล็กๆ ใช้เวลาในการดูโทรทัศน์มาก พบว่าเด็กเล็กอายุ 2 ½ - 24 เดือน ดูโทรทัศน์เฉลี่ยวันละ 2 ชม.

รายการ
เพิ่มขึ้น

ผลต่อพัฒนาการด้านการมองเห็นและการฟัง

ขณะดูโทรทัศน์ ลูกตาจะมีการเคลื่อนไหวน้อยมาก ซึ่งการกลอกตาและให้ลูกตาได้มีการเคลื่อนไหวมองสำรวจ สังเกตสิ่งต่างๆ จำเป็นสำหรับการมองเห็นและพัฒนาด้านมิติสัมพันธ์ (การกะระยะและมองภาพ 3 มิติ) ซึ่งการดูโทรทัศน์นอกจากเป็นการมองภาพเพียงสองมิติแล้ว ยังมีผลต่อการจ้องมอง สังเกตและสมาธิ ส่วนในเรื่องของทักษะการฟังนั้น การเปิดโทรทัศน์ตลอดเวลาจะรบกวนสมาธิในการฟังของเด็ก ส่วนผลของรายการโทรทัศน์ซึ่งนำเสนอภาพและเสียงที่เปลี่ยนแปลงรวดเร็ว อาจกระตุ้นเด็กมากเกินไป มีผลต่อสมาธิของเด็ก และอาจมีปัญหาเรื่องสมาธิสั้น เมื่อเข้าสู่วัยเรียนนั้น งานวิจัยยังมีข้อขัดแย้ง และยังไม่สามารถสรุปได้

บทบาทของพ่อแม่

พ่อแม่ควรมีบทบาทในการดูแลโทรทัศน์ของเด็กโดย

1. เข้าใจถึงบทบาทและอิทธิพลของโทรทัศน์ที่มีต่อเด็กทั้งในแง่บวกและลบ เพื่อเลือกใช้โทรทัศน์ให้ได้ประโยชน์เต็มที่แก่เด็ก เด็กเล็กๆ แม้อายุน้อยกว่า 1 ปี ชอบและสนใจดูโทรทัศน์ แต่พ่อแม่ควรหลีกเลี่ยงการให้เด็กอายุน้อยกว่า 2 ปีดูโทรทัศน์ ถึงแม้ว่าจะมีการผลิตรายการโทรทัศน์สำหรับเด็กเล็กๆ ก็ตาม งานวิจัยเกี่ยวกับพัฒนาการของสมองแสดงให้เห็นว่าเด็กเล็กๆ ควรได้ทำกิจกรรมที่มีปฏิสัมพันธ์กับบุคคลอื่นและกระตุ้นการเรียนรู้ผ่านประสาทสัมผัสทั้งห้า เช่น ร้องเพลง พูดคุย อ่านหนังสือ เล่นเกม วาดรูป และทำกิจกรรมหลากหลาย เพื่อกระตุ้นการเจริญเติบโตและพัฒนาการของสมองและทำให้เด็กพัฒนาทักษะทางสังคม อารมณ์และทักษะด้านอื่นๆ ได้อย่างเต็มที่

2. พ่อแม่ควรมีความรู้เกี่ยวกับสื่อ เพื่อให้เข้าใจและรู้ทันสื่อ สามารถเลือกใช้โทรทัศน์ให้เกิดประโยชน์แก่เด็กและหลีกเลี่ยงผลเสียที่จะตามมา ให้ทราบถึงข้อแนะนำของ AAP ในการดูโทรทัศน์ เช่น

- พ่อแม่ควรสร้างกฎ กติกาในการดูโทรทัศน์กับลูก และทำให้ได้
- เด็กอายุน้อยกว่า 2 ปี ไม่ควรดูโทรทัศน์
- เด็กเตรียมอนุบาล (Preschool) ไม่ควรดูโทรทัศน์มากกว่าวันละ 1-2 ชม. ยิ่งดู TV นานมากเท่าไร จนเหลือเวลาในการทำกิจกรรมอื่นน้อยลงเท่านั้น
- เด็กวัยเรียนอาจดูได้มากกว่านี้ แต่พ่อแม่ควรต้องช่วยเลือกรายการหรือดูโทรทัศน์ร่วมกับลูกๆ พูดคุยถึงรายละเอียดของรายการที่ลูกดู เพื่อช่วยชี้แนะ ถาม-ตอบ ฝึกแก้ปัญหา
- ไม่ให้มีโทรทัศน์ในห้องนอนเด็ก
- เลือกรายการที่มีสาระ ให้ข้อมูลข่าวสาร ให้ความรู้แก่เด็ก และควรหลีกเลี่ยงรายการที่มีความก้าวร้าวรุนแรง
- กำหนดรายการที่จะดูโทรทัศน์ให้ชัดเจน เมื่อจบรายการให้ปิดทีวี ไม่กดปุ่มเปลี่ยนช่องไปเรื่อยๆ
- สนับสนุนให้เด็กและวัยรุ่นได้ทำกิจกรรมอื่น เช่น เล่นกีฬา อ่านหนังสือ หางานอดิเรกทำ
- ไม่ดูโทรทัศน์ขณะทานอาหารหรือก่อนทำการบ้านเสร็จ
- พ่อแม่ต้องเป็นตัวอย่างที่ดีในการดูโทรทัศน์ เพราะพ่อแม่จะเป็นต้นแบบให้เด็กทำตาม

โดยสรุป

โทรทัศน์เป็นสื่อที่สำคัญที่เข้าถึงทุกครัวเรือน และมีอิทธิพลอย่างมากต่อพัฒนาการ พฤติกรรม และการเรียนรู้ของเด็ก ผู้ปกครองควรทราบถึงผลดี และผลเสียของรายการโทรทัศน์ที่มีต่อเด็ก จำกัดเวลา และรายการที่เหมาะสมร่วมกับเด็ก พร้อมทั้งให้พ่อแม่ได้มีโอกาสพูดคุย แลกเปลี่ยนสถานการณ์กับเด็กโดยใช้รายการโทรทัศน์เป็นสื่อ เพื่อให้เกิดประโยชน์ และป้องกันผลเสียที่จะตามมาจากสื่อโทรทัศน์

ที่มา : <http://www.clinicdek.com/index.php>

ผลกระทบของสื่อสิ่งพิมพ์ต่อการเจริญเติบโตและพัฒนาการในเด็ก

หนังสือพิมพ์เป็นสื่อมวลชนชนิดหนึ่งในจำนวนหลายชนิดที่เผยแพร่ข่าวสารความรู้ ความคิด และความบันเทิงไปสู่ประชาชน หนังสือพิมพ์ที่ดีมีคุณภาพ ก็จะมีส่วนในการยกระดับความเป็นอยู่ของประชาชนให้สูงขึ้น และหนังสือพิมพ์ที่ไร้คุณภาพก็จะกดประชาชนและสังคมให้ตกต่ำลง ดังนั้นหนังสือพิมพ์จึงเป็นสิ่งที่รัฐบาลจำเป็นต้องเอาใจใส่ สอดส่องดูแล และควบคุม เพราะหนังสือพิมพ์สามารถที่จะปลุกกระดม แทรกซึม โน้มน้าวให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางความคิด เจตคติ และพฤติกรรม หรือจริยธรรมของสังคมได้มาก ซึ่งอาจนำไปในทางสร้างสรรค์หรือทำลายก็ได้ สาเหตุที่หนังสือพิมพ์มีอิทธิพลต่อสังคม เป็นเพราะ

1. หน้าที่ของหนังสือพิมพ์ อันได้แก่ หน้าที่ในการเสนอข่าวสารแก่สาธารณชน หน้าที่ในการเสนอแนะแนวทางแก่สังคมในรูปของบทความ ความคิดเห็น หรือข้อทักท้วง และหน้าที่ในการให้ความบันเทิงและบริการต่างๆ ดังนั้นศิลปะในการนำเสนอข่าว หรือเทคนิคในการถ่ายทอดเรื่องราว จึงควรอยู่ในขอบเขตที่เหมาะสม สร้างสรรค์ และดำเนินไปด้วยความรับผิดชอบ

2. ลักษณะของหนังสือพิมพ์ที่แฝงไว้ด้วยความพิเศษ คือ หนังสือพิมพ์เป็นสิ่งที่ราคาถูก หาซื้อได้ง่าย ทั่วไป หนังสือพิมพ์ให้ข่าวสารและรายละเอียดได้ลึกซึ้งกว่ารายการข่าวทางวิทยุหรือโทรทัศน์ และยังประกอบด้วยหลายๆ ข่าวในฉบับเดียว จะอ่านเมื่อใดก็ได้ การนำเสนอภาพและเรื่องราวสามารถเก็บไว้เป็นหลักฐานได้อีกด้วย

จะเห็นว่าหน้าที่หลักของหนังสือพิมพ์ดังกล่าวข้างต้น ก่อให้เกิดการหลั่งไหลของข่าวสารในสังคม ซึ่งก่อให้เกิดอิทธิพลต่อสังคมมากมาย สามารถสรุปได้ดังนี้

1. มีอิทธิพลต่อจิตใจผู้อ่าน
2. ทำให้ค่านิยมของประชาชนเปลี่ยนไป
3. มักตกเป็นเครื่องมือของกลุ่มประโยชน์
4. มีส่วนช่วยในการสร้างประชาคมต่างๆ

5. ภาษาอังกฤษจากหนังสือพิมพ์ มีผลต่อภาษาไทยบ้างในบางกรณี

6. อิทธิพลจากวิธีการนำเสนอข่าว

ทั้งนี้ หนังสือพิมพ์จะมีอิทธิพลต่อประชาชนมากน้อยเพียงใด ขึ้นอยู่กับปัจจัยต่อไปนี้

1. จำนวนและลักษณะของการที่ประชาชนได้รับข่าวสารหรืออ่านโดยตรง

2. อิทธิพลของหนังสือพิมพ์จะมีมากกว่า ถ้าเรื่องราวที่เสนอนั้นสอดคล้องกับความคิดเห็นเดิม
ของประชาชน แทนที่จะเสนอในทางตรงข้าม

3. ขึ้นอยู่กับเรื่องราวว่าผู้อ่านได้ทราบดีอยู่แล้วหรือไม่

นิตยสาร และหนังสืออ่านเล่น เป็นสิ่งพิมพ์ที่มุ่งเสนอเนื้อหาสำหรับอ่านเพื่อเบาสบายและให้
ความบันเทิง ซึ่งอาจก่อให้เกิดอิทธิพลต่อสังคม ดังนี้

1. เป็นแหล่งแสดงความรู้ความสามารถของคนทั่วไป
เป็นเวทีวรรณกรรม

2. สะท้อนให้เห็นสภาพสังคมปัจจุบัน

3. ส่งเสริมค่านิยม และสร้างนิสัยใฝ่รู้ให้กับผู้ที่สนใจ

4. นิตยสารบางประเภทมีลักษณะมอมเมาประชาชน
ก่อให้เกิดผลเสียต่อสังคม

5. ช่วยผ่อนคลายความตึงเครียด

6. สร้างค่านิยมต่อคนในสังคม และเปลี่ยนแปลง
ทัศนคติของผู้บริโภค

อิทธิพลของสื่อสิ่งพิมพ์ หมายถึง ความสัมพันธ์ที่เกิดขึ้นระหว่างผู้กระทำการ กับผู้ถูกระทำการ ใน
ลักษณะที่ผู้กระทำการลงไปโดยเจตนาหรือไม่เจตนาก็ตาม ผ่านสื่อสิ่งพิมพ์ อันมีผลให้ผู้ถูกระทำการมีการ
เปลี่ยนแปลงพฤติกรรม หรือทัศนคติเป็นไปตามความมุ่งหมาย หรือสอดคล้องกับผู้กระทำการ

สื่อสิ่งพิมพ์เป็นเครื่องมือสื่อสารของสังคมซึ่งช่วยให้คนในสังคมมีความเข้าใจกันและอยู่ร่วมกันอย่างสันติสุข ในฐานะที่ผู้ผลิตสื่อสิ่งพิมพ์เป็นหน่วยหนึ่งของสังคม ก็จำเป็นต้องใส่ความเคลื่อนไหวของสังคม และถ่ายทอดความรู้สึกนั้นออกมาทางสื่อสิ่งพิมพ์ ดังนั้นสื่อสิ่งพิมพ์และสังคมจึงมีบทบาทและอิทธิพลต่อกัน อิทธิพลของสื่อสิ่งพิมพ์และสังคม พอนำมากล่าวได้ ดังนี้

1. สื่อสิ่งพิมพ์เป็นเครื่องมือสื่อสารของสังคม ซึ่งช่วยให้ประโยชน์ทางการศึกษา ทำให้คนเกิดความรู้กว้างขวาง
2. ช่วยทำหน้าที่เป็นสื่อบันทึกภาพสังคม ค่านิยม วัฒนธรรม ความเชื่อถือ ตลอดจนชีวิตความเป็นอยู่
3. ช่วยในการโฆษณาประชาสัมพันธ์ เผยแพร่ข่าวสารทั้งในภาคธุรกิจเอกชนและภาครัฐบาล
4. เป็นสื่อในการช่วยเรียกร้องสิทธิเสรีภาพ และความเสมอภาคเพื่อให้มีการเปลี่ยนแปลงสังคมไปในทิศทางที่ถูกต้องยุติธรรม อย่างไรก็ตามอิทธิพลของสื่อสิ่งพิมพ์จะเป็นอย่างไร ย่อมขึ้นอยู่กับสภาพสังคมในช่วงเวลานั้นๆ เพราะสังคมและสื่อสิ่งพิมพ์ เป็นสิ่งที่ต่างเกื้อกูลซึ่งกันและกัน อย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้

ลักษณะอิทธิพลของสื่อสิ่งพิมพ์

1. ไม่มีอิทธิพล หมายถึง สื่อสิ่งพิมพ์ได้ทำลงไปเพื่อให้ผู้อ่านเกิดการเปลี่ยนแปลงทัศนคติหรือพฤติกรรม แต่ไม่บังเกิดผล
2. อิทธิพลเบี่ยงเบน หมายถึง เมื่อสื่อสิ่งพิมพ์ได้ทำลงไปแล้วเกิดการเปลี่ยนแปลงทัศนคติหรือพฤติกรรม ที่ไม่ตรงกับเจตนาของสื่อสิ่งพิมพ์นั้น
3. อิทธิพลในทางลบ หมายถึง การกระทำของสื่อสิ่งพิมพ์เพื่อให้ผู้อ่านเกิดการเปลี่ยนแปลงทัศนคติ หรือพฤติกรรม แต่ผู้อ่านได้เปลี่ยนแปลงไปในทางตรงกันข้าม ไม่สอดคล้องกับความต้องการของสื่อสิ่งพิมพ์นั้น
4. อิทธิพลในทางบวก หมายถึง เมื่อสื่อสิ่งพิมพ์ได้เสนอข่าวแล้วทำให้ผู้อ่านเกิดการเปลี่ยนแปลง หรือเปลี่ยนทัศนคติตามที่สื่อสิ่งพิมพ์นั้นต้องการ

ที่มา : <http://moewl4exe.blogspot.com/>

ผลกระทบของอินเทอร์เน็ต ต่อการเจริญเติบโตและพัฒนาการในเด็ก

ปัจจุบันอินเทอร์เน็ตเข้ามามีบทบาทอย่างมากในชีวิตประจำวันของทุกคนทั่วโลก และแทรกซึมเข้าไปถึงตัวเด็กในวัยที่มีอายุน้อยลงเรื่อยๆ ซึ่งอินเทอร์เน็ตนั้นมีประโยชน์มากมายเพื่อใช้ในการติดต่อสื่อสาร การศึกษาหาความรู้ การแลกเปลี่ยนความคิดเห็น ฯลฯ แต่ก็มีผลกระทบต่างๆ มากมายเช่นกัน เปรียบเสมือนดาบสองคม ผลกระทบของอินเทอร์เน็ตที่มีต่อเด็กนั้นมีหลายด้านทั้งด้านร่างกาย จิตใจและสังคม มีดังนี้

ลักษณะของผลกระทบทางด้านร่างกาย พบว่า เด็กที่ติดอินเทอร์เน็ตจะมีพฤติกรรมนอนดึก-ตื่นสาย ทำให้การพักผ่อนไม่เพียงพอ ส่งผลให้การหลั่ง Growth hormone ซึ่งหลั่งในเวลาหลับจะทำงานไม่เต็มที่ ทำให้เด็กมีการเจริญเติบโตช้า และส่งผลกระทบต่อการเรียนของเด็ก รวมถึงการที่เด็กนอนดึกนั้น ก็จะทำให้เด็กรู้สึกหิว จนต้องหาขนมกรุบกรอบรับประทาน และไม่มีกิจกรรมที่ต้องใช้พลังงานมากในการเผาผลาญ ในเวลานั้น ส่งผลให้เด็กมีน้ำหนักเกินมาตรฐานได้ ในขณะเดียวกัน ถ้าเด็กมีอาการติด อินเทอร์เน็ตมาก เด็กก็จะไม่สนใจที่จะรับประทานอาหาร เมื่อถึงเวลารับประทานอาหาร เด็กก็จะหาขนมที่รับประทานง่ายๆ เพื่อไม่ให้เสียเวลาในการเล่นอินเทอร์เน็ตส่งผลให้เด็กมีภาวะทุพโภชนาการ ซึ่งส่งผลให้มีการเจริญเติบโตทางร่างกายที่ล่าช้า เพราะไม่ได้รับสารอาหารที่เพียงพอ โดยเด็กในวัยนี้มีพัฒนาการทางสมองยังไม่เต็มที่ จึงต้องการสารอาหารที่เหมาะสมกับวัย เพื่อกระตุ้นกระบวนการพัฒนาสมอง โดยเฉพาะสมองส่วนที่ทำหน้าที่คิด เป็นเหตุเป็นผล เกิดปัญญา มีจินตนาการ มีความสามารถในการวิเคราะห์ ที่เรียกว่า Frontal Cortex ดังนั้น เด็กจึงถูกชักจูงได้ง่าย เช่น การถูกล่อลวงไปล้วงละเมิดทางเพศ รวมถึงพฤติกรรมความรุนแรงต่างๆ เช่น การกลั่นแกล้งกันทางอินเทอร์เน็ต (cyber bully)

เมื่อเริ่มเข้าสู่วัยรุ่น จะมีการเปลี่ยนแปลงของฮอร์โมนในร่างกาย ในผู้หญิงที่อายุ 11 – 13 ปี จะมีฮอร์โมนเอสโตรเจน ทำให้มีการเปลี่ยนแปลงลักษณะทางร่างกายต่างๆ เช่น สะโพกผาย เสียงแหลมเล็ก เต้านมขยาย มีความรักสวยรักงามมากขึ้น ส่วนในผู้ชายที่อายุประมาณ 12 -14 ปี จะมีการเปลี่ยนแปลงฮอร์โมนเทสโทสเตอโรน ส่งผลให้เด็กผู้ชายมีนิสัยทำหยาบ ชอบเอาชนะ ชอบการแข่งขัน โดยผู้ชายจะเริ่มมองผู้หญิงด้วยความรู้สึกที่เปลี่ยนไปจากเดิม และผู้หญิงก็จะมองผู้ชายด้วยความรู้สึกตื่นเต้นแปลกใหม่เช่นกัน และเป็นวัยที่อยากรู้อยากลอง ดังนั้น เมื่อใช้ อินเทอร์เน็ต ในทางที่ไม่เหมาะสม เช่น ดูสื่อลามกบวกกับฮอร์โมนที่เปลี่ยนแปลง อาจทำให้เด็กอยากทดลองมีเพศสัมพันธ์ ซึ่งจะก่อให้เกิดปัญหาต่างๆ ตามมามากมาย เช่น ท้องก่อนวัยอันควร ปัญหาการล่อลวง เป็นต้น

ในปัจจุบัน พบว่า มีโรคที่เกี่ยวกับพฤติกรรมการใช้ อินเทอร์เน็ต คือ โรคเสพติดอินเทอร์เน็ต IAD (Internet Addiction Disaster) หรือโรค Webaholic ทำให้ผู้เสพติดมีความต้องการในการใช้คอมพิวเตอร์ และอินเทอร์เน็ตสูง มีอาการอยากใช้อินเทอร์เน็ตคล้ายคนติดเหล้าที่อยากกินเหล้า (โรคพิษสุราเรื้อรัง) หรือคนติดยาเสพติดที่มีอาการอยากเสพยา มีความโหยหา ต้องการบ่อยๆ เมื่อว่างจะต้องหาโอกาสเข้าใช้อินเทอร์เน็ต เช่น ต้องการเข้าไปแชท ต้องการสื่บค้น แต่บางครั้งไม่รู้จะสื่บค้นอะไร แชทหรือสื่บค้นแบบไม่มีเป้าหมายชัดเจนในการค้นหาข้อมูล ขอเพียงให้ได้เข้าไปเล่นก็ผ่อนคลายอาการติดไปได้ระยะหนึ่ง

ลักษณะของผลกระทบทางด้านจิตใจและสังคม พบว่า เด็กในวัยนี้เป็นวัยที่ต้องการการปรับตัว โดยอาศัยการเลียนแบบบุคคลที่ชื่นชอบ (identification) การเลียนแบบนอกจากจะเปลี่ยนพฤติกรรมให้เหมือนกับบุคคลที่ต้นเลียนแบบ รวมถึงจะยึดค่านิยมและมีความรู้สึกร่วมกับบุคคลที่เราเลียนแบบด้วย โดยการเลียนแบบไม่จำเป็นจะต้องเลียนแบบจากบุคคลจริง (Psychoanalytic Theory ; Defense mechanism : Freud, 1856 - 1939) และการเลียนแบบนั้นก็ต้องอาศัยการเรียนรู้จากการสังเกต ซึ่ง อินเทอร์เน็ต เป็นการเรียนรู้จากประสบการณ์ทางอ้อมของเด็กโดยอาศัยตัวแบบสัญลักษณ์ (Symbolic Model) เช่น วิทญ์ โทรทัศน์ ภาพยนตร์ คอมพิวเตอร์ เป็นต้น (Social cognitive Theory ; Albert Bandura, 1989) ดังนั้น เมื่อ อินเทอร์เน็ต เป็นช่องทางการสื่อสารที่แพร่หลายและง่ายต่อการเข้าถึงเป็นอย่างมาก หากมีการกระทำใดๆ ที่ได้รับความนิยมและเป็นที่รู้จักอย่างกว้างขวาง ก็มักจะเป็นสิ่งดึงดูดให้เกิดการเลียนแบบตามได้ ซึ่งการกระทำดังกล่าวนั้น อาจจะเป็นทั้งในแง่ดีและแง่ร้าย เช่น การถ่ายคลิปเพื่อนๆ แลกๆ ลง YouTube การถ่ายภาพของตัวเอง หรือการเผยแพร่ภาพของคนอื่น อันเป็นการสร้างค่านิยมและวัฒนธรรมใหม่ๆ ให้กับตัวของเด็กเองและสังคม ซึ่งก่อให้เกิดความเสื่อมเสียตามมามากมาย

เด็กวัยนี้จะใช้เหตุผลในการเลือกกระทำสิ่งที่กลุ่มยอมรับ เพื่อให้เป็นที่ชื่นชอบและเป็นที่ยอมรับของเพื่อน ไม่เป็นตัวของตัวเอง คล้อยตามการชักจูงของผู้อื่น เพื่อต้องการรักษาสัมพันธภาพที่ดี (พัฒนาจริยธรรมของโคลเบอร์ก ; Interpersonal Concordance or Good boy-Nice girl Orientation : Kohlberg) ดังนั้น เมื่อเด็กเห็นเพื่อนมีสังคมทาง อินเทอร์เน็ต กัน เด็กจึงรู้สึกอยากมีส่วนร่วมและอยากเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่ม จึงเป็นสาเหตุให้เด็กเข้าหา อินเทอร์เน็ต ได้ง่ายขึ้น ในขณะที่เดียวกัน เมื่อเด็กใช้ อินเทอร์เน็ต ในระยะเวลานานๆ ก็จะทำให้เกิดอาการติด จนกลายเป็นอยู่แต่กับสังคมของโลก cyber ไม่มีปฏิสัมพันธ์ทางสังคมกับบุคคลอื่นๆ โดยเฉพาะครอบครัว ทำให้ความเข้าใจน้อยลง เกิดความขัดแย้งกันมากยิ่งขึ้น

ด้านภาษายังเป็นอีกด้านหนึ่งที่อินเทอร์เน็ตมีอิทธิพลอย่างมาก โดยมาจากการพิมพ์สนทนากันผ่าน Chat หรือ MSN ที่เรียกกันว่า ภาษาวิบัติ ซึ่งคือ ภาษาที่ถูกแปลงมาจากคำในภาษาเดิม ให้สามารถเขียนได้ในรูปลักษณะใหม่ หรือไม่ก็คิดกันขึ้นมาใช้เองหรือใช้เฉพาะกลุ่ม ซึ่งโดยส่วนใหญ่ภาษาวิบัตินี้มักจะผิดหลักในการเขียนอยู่เสมอ ถ้าจะให้แยกแยะได้ง่ายๆ คำที่ไม่อยู่ในพจนานุกรม และไม่เป็นไปตามกฎของหลักภาษาไทย ซึ่งเด็กหลายคนหันมาใช้เนื่องจากเป็นภาษาที่พิมพ์ได้ง่าย หรือเพื่อแสดงอารมณ์ต่างๆ ในการสนทนาให้มีสีสันมากยิ่งขึ้น

ดังนั้น การใช้อินเทอร์เน็ตจึงเป็นเรื่องที่ค่อนข้างละเอียดอ่อนอย่างมาก เพราะจากที่กล่าวข้างต้นว่า อินเทอร์เน็ตนั้นมีประโยชน์มากมาย แต่ในขณะเดียวกันถ้าเราใช้ไปในทางที่ผิด ผลเสียที่ได้กลับมานั้น ก็ทวีความรุนแรงได้มากมายเช่นกัน และในขณะที่เราไม่สามารถควบคุมความก้าวไกลของการสื่อสารที่ไร้พรมแดนได้นั้น เราจึงต้องหันมาจัดการกับตัวบุคคล ซึ่งก็คือ ตัวเด็ก โดยทุกฝ่ายต้องมีความร่วมมือและตระหนักถึงความรับผิดชอบต่อสังคมที่ตนอยู่ร่วมกัน

ที่มา : <http://www.gotoknow.org/posts/304755>

ผลกระทบของสื่อวิทยุกระจายเสียงต่อการเจริญเติบโตและพัฒนาการในเด็ก

ปัจจุบันไทยมีการเปลี่ยนแปลงและพัฒนาทางด้านความคิดและทางร่างกายที่รวดเร็วมากกว่าในอดีต เนื่องจากความเจริญทางสังคมและรูปแบบเทคโนโลยีการสื่อสารสมัยใหม่ทำให้มีโอกาสได้รับข้อมูลข่าวสารต่างๆ อย่างกว้างขวางและไร้ขีดจำกัดมากขึ้น การถ่ายทอดหลักการซึมซับข้อมูลจากสื่อจึงเป็นไปได้โดยง่ายทำให้สื่อต่างๆ เข้ามามีอิทธิพลต่อกระบวนการเรียนรู้ ความคิดเห็น เจตคติ ตลอดจนพฤติกรรมของวัยรุ่นไทยไปโดยปริยาย

วิทยุกระจายเสียงเป็นสื่อที่ยังมีบทบาทอย่างมากต่อวัยรุ่นในปัจจุบัน เนื่องจากเป็นสื่อที่สามารถเข้าถึงประชาชนได้ในวงกว้าง โดยภาพรวมวิทยุยังมีบทบาทในเชิงบวกต่อวัยรุ่นอยู่มาก ยกเว้นในบางรายการที่อาจเน้นหนักความบันเทิงมากเกินไป มีการใช้ภาษาที่ไม่สุภาพ มีการขายโฆษณาแอบแฝง หรือมีการนำเสนอเนื้อหาที่ไม่เหมาะสม ทำให้ผู้ฟังที่เป็นวัยรุ่นเกิดความเข้าใจผิดและแสดงออกในพฤติกรรมที่ผิด

ข้อดีอิทธิพลของสื่อวิทยุกระจายเสียง ต่อวัยรุ่น

1. มีการกระจายเสียงครอบคลุมพื้นที่ได้อย่างกว้างขวาง มีจำนวนสถานีมาก ทำให้สามารถส่งข่าวสารไปยังผู้ฟังได้จำนวนมาก
2. มีความรวดเร็วในการส่งข่าวสาร ทำให้ผู้ฟังได้รับข่าวสารอย่างรวดเร็วและทันต่อเหตุการณ์
3. เป็นสื่อที่มีผลทางจิตวิทยาสูง เพราะน้ำเสียง สีสันในการพูดหรือเสียงประกอบ สามารถทำให้เกิดจินตนาการได้เป็นอย่างดี
4. เป็นสื่อที่มีค่าใช้จ่ายต่ำ เมื่อเปรียบเทียบกับสื่ออื่น ๆ ทำให้สามารถสร้างความถี่และการเข้าถึงผู้บริโภคได้มาก
5. สามารถเลือกกลุ่มผู้ฟังได้ โดยเลือกโฆษณาในรายการหรือเวลาที่เหมาะสมกับสภาพตลาดและสถานการณ์ได้เป็นอย่างดี
6. เป็นสื่อที่มีความยืดหยุ่น ผู้โฆษณาสามารถปรับเปลี่ยนข้อความโฆษณาให้เหมาะสมกับสภาพตลาดและสถานการณ์ได้อย่างง่ายดาย
7. เข้าถึงกลุ่มเป้าหมาย ผู้ที่อ่านหนังสือไม่ออกก็สามารถรับฟังได้ ครอบคลุมบริเวณพื้นที่กว้างขวางมาก
8. ให้ความรู้สึกเป็นกันเองกับผู้ฟัง สร้างความใกล้ชิด ซ้ำยังพกติดตัวได้ตลอดเวลา
9. สามารถฟังไปด้วยและทำงานอื่นไปด้วยได้

ข้อเสียอิทธิพลของสื่อวิทยุกระจายเสียง ต่อวัยรุ่น

1. มีข้อจำกัดด้านการสร้างสรรค์ ขาดการสนใจด้านภาพ ไม่สามารถสาธิตการทำงานของสินค้าหรือบริการได้
2. อายุของข่าวสารสั้น หากผู้ฟังพลาดรายการโฆษณา จะไม่สามารถย้อนมารับฟังได้อีก
3. มีการแบ่งแยกกลุ่มผู้ฟัง เพราะมีรายการให้เลือกฟังมาก ผู้ฟังสามารถเลือกฟังได้หลายสถานี อาจทำให้พลาดข่าวสารที่น่าสนใจ
4. มีความยุ่งยากในการซื้อสื่อ เนื่องจากมีจำนวนสถานีมาก ทำให้ยากต่อการเลือกเวลาและสถานี
5. ข้อมูลวิจัยผู้ฟังมีจำกัด มีปัญหาในการวัดปริมาณผู้ฟัง ทำให้ผู้วางแผนโฆษณาขาดข้อมูลที่จะใช้เป็นเกณฑ์ในการซื้อเวลาวิทยุกระจายเสียง เป็นสื่อโฆษณาที่เข้าถึงกลุ่มผู้บริโภคได้อย่างกว้างขวางในเวลาอันรวดเร็ว ทำให้ข้อมูลมีความทันสมัย สามารถสร้างความถี่ได้ด้วยต้นทุนที่ต่ำ แต่มีข้อจำกัดในด้านภาพและอายุของข่าวสารที่สั้น ประกอบกับการที่ผู้ฟังมักทำกิจกรรมอื่น ๆ ไปด้วย ทำให้ความสนใจในข่าวสารข้อมูลลดลง วิทยุกระจายเสียงจึงเหมาะที่จะเป็นสื่อเสริมโดยการโฆษณาให้บ่อยเพื่อเตือนความจำ การเลือกสถานี รายการและเวลาที่เหมาะสมสอดคล้องกับสินค้าหรือบริการ จะทำให้แผนการรณรงค์โฆษณาเกิดประสิทธิภาพ

ที่มา : <http://tooyoomv26.exteen.com/20130716/entry>

กิจกรรมที่ 1

คำชี้แจง ให้นักเรียนตอบคำถามที่กำหนดให้ให้ถูกต้องมากที่สุด (5 คะแนน)

1. สื่อมวลชนมีกี่ประเภท อะไรบ้าง จงอธิบายพร้อมทั้งยกตัวอย่างประกอบ

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

กิจกรรมที่ 2

คำชี้แจง ให้นักเรียนตอบคำถามที่กำหนดให้ให้ถูกต้องมากที่สุด (5 คะแนน)

1. นักเรียนมีวิธีการอย่างไรบ้างเพื่อไม่ให้นักเรียนตกเป็นเหยื่อของโฆษณา

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

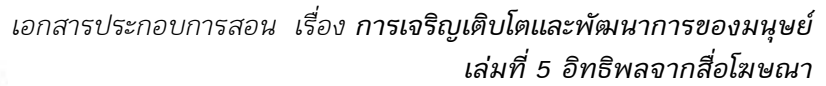
.....

.....

.....

.....

คำชี้แจง ให้นักเรียนเลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงคำตอบเดียวและทำเครื่องหมาย x ลงในกระดาษคำตอบ เวลา 10 นาที (15 คะแนน)

ก. 12 ปี ข. 13 ปี

ค. 14 ปี ง. 15 ปี

ก. ฮอริโมน ข. ปัญหาทางด้านพันธุกรรมพื้นฐานทางด้านอารมณ์
ค. ความผิดปกติทางด้านร่างกาย ง. ไม่มีข้อถูก

ก. 1-2 ชั่วโมง ข. 3-4 ชั่วโมง

ค. 5-6 ชั่วโมง ง. 7-8 ชั่วโมง

ก. ผีก็แยกแยะสื่อทางบวกและทางลบ ข. คำนี้ถึงความเป็นจริง
ค. มีความเข้าใจในการรับสื่อ ง. ไม่หลงเชื่อง่าย

ก. หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรมีการกลั่นกรองและควบคุมโฆษณาที่ผ่านสื่อต่างๆ

ข. ผู้ผลิตสื่อโฆษณา ควรมีการผลิตสื่อที่สร้างสรรค์และโฆษณาเกินความเป็นจริง

ค. หน่วยงานภาครัฐ มีการคุ้มครองเด็กที่ได้รับผลกระทบจากสื่อโฆษณา

ง. พ่อแม่ ผู้ปกครอง ควรมีการอบรมสั่งสอน ดูแลบุตรหลาน โดยการชวนพูดคุย

ก. 4 ประเภท ข. 5 ประเภท
ค. 6 ประเภท ง. 7 ประเภท

ข้อ 7 วัยรุ่นช่วงอายุเท่าใดที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วมาก

- ก. 8 – 10 ปี
- ข. 11 – 14 ปี
- ค. 15 – 18 ปี
- ง. 19 – 22 ปี

ข้อ 8 ข้อมูลจากสหรัฐอเมริกาพบว่าเด็กดูโทรทัศน์เฉลี่ยวันละกี่ชั่วโมง

- ก. 2 ชม.
- ข. 3 ชม.
- ค. 4 ชม.
- ง. 5 ชม.

ข้อ 9 ข้อใดกล่าวไม่ถูกต้อง

- ก. เด็กอายุน้อยกว่า 2 ปี ไม่ควรดูโทรทัศน์
- ข. ไม่ให้มิดโทรทัศน์ในห้องนอนเด็ก
- ค. ไม่ดูโทรทัศน์ขณะทานอาหารหรือก่อนทำการบ้านเสร็จ
- ง. เด็กเตรียมอนุบาล (Preschool) ไม่ควรดูโทรทัศน์มากกว่าวันละ 2-4 ชม.

ข้อ 10 ข้อใดกล่าวเกี่ยวกับหน้าที่ของหนังสือพิมพ์ได้ถูกต้อง

- ก. หน้าที่ในการรับข่าวสารจากสาธารณชน
- ข. หน้าที่ในการรับข้อเสนอแนะแนวทางจากสังคมในรูปของบทความ
- ค. หน้าที่ในการเสนอแนะแนวทางแก่สังคมในรูปของความคิดเห็น
- ง. หน้าที่ในการเสาะหาความบันเทิงและบริการต่าง ๆ

ข้อ 11 หนังสือพิมพ์จะมีอิทธิพลต่อประชาชนมากน้อยเพียงใดขึ้นอยู่กับปัจจัยต่อไปนี้ ยกเว้นข้อใด

- ก. จำนวนและลักษณะของการที่ประชาชนได้รับข่าวสารหรืออ่านโดยตรง
- ข. ขึ้นอยู่กับเรื่องราวว่าผู้อ่านได้ทราบดีอยู่แล้วหรือไม่
- ค. เรื่องราวที่เสนอนั้นสอดคล้องกับความคิดเห็นเดิมของประชาชน
- ง. เสนอในทางตรงข้ามเพื่อสร้างความสนใจ

ข้อ 12 นิตยสารและหนังสืออ่านเล่น เป็นสิ่งพิมพ์ที่มุ่งเสนอเนื้อหาสำหรับอ่านเพื่อเบาสบายและให้

ความบันเทิง ซึ่งอาจก่อให้เกิดอิทธิพลต่อสังคมต่อไปนี้ ยกเว้นข้อใด

- ก. สะท้อนให้เห็นสภาพสังคมในอดีต
- ข. ส่งเสริมค่านิยม และสร้างนิสัยใฝ่รู้ให้กับผู้ที่สนใจ
- ค. ช่วยผ่อนคลายความตึงเครียด
- ง. สร้างค่านิยมต่อคนในสังคม และเปลี่ยนแปลงทัศนคติของผู้บริโภค

ข้อ 13 ข้อใดคือความหมายของคำว่า ไม่มีอิทธิพล

- ก. เมื่อสื่อสิ่งพิมพ์ได้ทำลงไปแล้วเกิดการเปลี่ยนแปลงทัศนคติ
- ข. สื่อสิ่งพิมพ์ได้ทำลงไปเพื่อให้ผู้อ่านเกิดการเปลี่ยนแปลงทัศนคติ
- ค. การกระทำของสื่อสิ่งพิมพ์เพื่อให้ผู้อ่านเกิดการเปลี่ยนแปลงทัศนคติ
- ง. เมื่อสื่อสิ่งพิมพ์ได้เสนอข่าวแล้วทำให้ผู้อ่านเกิดการเปลี่ยนแปลง

ข้อ 14 ข้อใดไม่ใช่ผลกระทบที่เกิดจากเด็กที่ติดอินเทอร์เน็ต

- ก. นอนดึก-ตื่นสาย
- ข. การหลั่ง Growth hormone ทำงานหนักเนื่องจากหลังเต็มที่
- ค. เจริญเติบโตช้า
- ง. เด็กมีน้ำหนักเกินเนื่องจากกินจุบจิบ

ข้อ 15 ข้อใดให้ความหมายของความรุนแรงได้ถูกต้อง

- ก. การทำร้ายกันซึ่งใช้อาวุธในการทำร้าย
- ข. การรุมทำร้ายซึ่งประกอบด้วยบุคคลตั้งแต่ 2 คนขึ้นไป
- ค. การกระทำที่มีหรือส่อว่ามีเจตนาที่จะกระทำให้บุคคลอื่นหรือกลุ่มบุคคลอื่น ได้รับความเจ็บ
- ง. การทำร้ายกันจนส่งผลให้เกิดถึงขั้นต้องเสียชีวิต

ข้อ 16 ปัจจุบันความรุนแรงที่เห็นจากโทรทัศน์และสื่อต่าง ๆ เพิ่มขึ้นร้อยละเท่าใดของรายการต่าง ๆ

- ก. ร้อยละ 50
- ข. ร้อยละ 60
- ค. ร้อยละ 70
- ง. ร้อยละ 80

ข้อ 17 เด็กช่วงอายุกี่ปี มักจะตื่นเต้นตกใจเวลาเห็นความรุนแรงผ่านจอโทรทัศน์

- ก. 4-5 ปี
- ข. 6-7 ปี
- ค. 8-12 ปี
- ง. 13-15 ปี

ข้อ 18 ข้อใดต่อไปนี้กล่าวไม่ถูกต้องเกี่ยวกับผลทางโภชนาการ

- ก. เด็กที่ดูโทรทัศน์มากมักจะอ้วน
- ข. เด็กใช้เวลาในการดูโทรทัศน์มากเป็นอันดับสองรองจากการนอน
- ค. ทำให้เด็กหญิงกังวลเกี่ยวกับน้ำหนัก
- ง. ไม่ส่งผลเสียต่อการเจริญเติบโตของเด็ก

ข้อ 19 ข้อใดไม่ใช่ผลกระทบของสื่อต่อการเจริญเติบโตและพัฒนาการในเด็ก

- ก. ผลต่อความทรงจำ
- ข. ผลต่อความคิดสร้างสรรค์และภาษา
- ค. ผลทางโภชนาการ
- ง. ผลต่ออารมณ์และพฤติกรรม

ข้อ 20 หนังสือพิมพ์ที่แฝงไว้ด้วยความพิเศษมีลักษณะตามข้อใด

- ก. มีราคาแพง
- ข. หาซื้อง่าย
- ค. ให้ข่าวสารไม่ค่อยละเอียด
- ง. ให้ข้อมูลเกินจริง

กระดาษคำตอบ
แบบทดสอบหลังเรียน

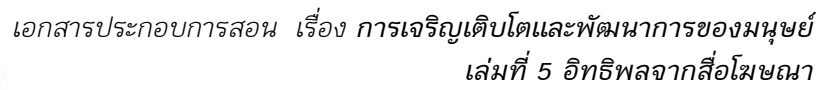
ข้อ	ก	ข	ค	ง	ข้อ	ก	ข	ค	ง
1					11				
2					12				
3					13				
4					14				
5					15				
6					16				
7					17				
8					1				
9					19				
10					20				

ภาคผนวก

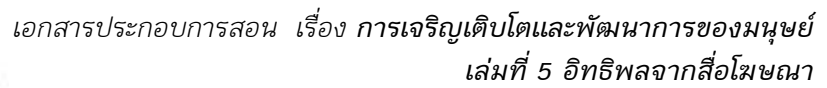

1. สื่อมวลชนมีกี่ประเภท อะไรบ้าง จงอธิบายพร้อมทั้งยกตัวอย่างประกอบ

ให้ขึ้นอยู่กับดุลพินิจของครูผู้สอน.....

คำชี้แจงให้นักเรียนตอบคำถามที่กำหนดให้ให้ถูกต้องมากที่สุด (5 คะแนน)

ให้ขึ้นอยู่กับดุลพินิจของครูผู้สอน,,,

เฉลยแบบทดสอบ

ก่อน – หลังเรียน

1	ค	11	ง
2	ง	12	ก
3	ก	13	ก
4	ค	14	ข
5	ข	15	ค
6	ก	16	ข
7	ข	17	ค
8	ข	18	ง
9	ง	19	ก
10	ค	20	ข

